

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Θα είναι κάτι τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ πρωτοφανές πράγματι διὰ τὴν Ἑλλάδα

«ΤΟ ΕΡΓΟΝ» θὰ ἐκδοθῇ εἰς 50 μεγάλας σελίδας με ἀφθόγους πολυχρῶμους εἰκόνας καὶ με ποικίλην ἐκλεκτὴν καὶ ἐπικαιρὸν ὕλην.

Ζητήσατε νὰ ἐξασφαλίσετε ἐγκαίρως τὸ Χριστουγεννιάτικον φύλλον τοῦ «ΕΡΓΟΥ», διότι θὰ γίνῃ ἀνάρπαστον.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧ.

2
ΔΡΑΧΜΑΙ
32
ΣΕΛΙΔΕΣ

Ἀθῆναι
5
Δεκεμβρίου
1936
Διοθ. φύλ. 11

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Μεγάλη σημασία επίσης έχει ο συνδυασμός της θεωρίας με το ναυτικό. Τα νέα υποβρύχια έχουν κατασκευασθεί, ώστε να μεταφέρουν και ένα δομικό φορτίο αεροπλάνου. Το υποβρύχιο είναι πλήρως αδρόμεο και αφανές, όπως και τα γράμματα της θόρυβος, ώστε θα έγκαιρα τις έγχρωμες χάρτες, τα αεροπλάνα, θα διεισδύουν, να λιμένα και θα αναχωρήσει κατόπιν δια την όσον του. Είπαμε στην αρχή, ότι και αυτό το ναυτικό θα είναι δευτερευόντως σημασίας πλέον μπροστά στο δεσφολό-
 αει χωρίς κατά ένα πινάκι στον μπρεζ να γίνει αλήθεια: Γαλλία 5.000, Γερμανία 3.000, Γερμανία 4.000, Αγγλία 4.000, Ρωσία 6.000, Σερβία 1.100, Πολωνία 1.300, Ρουμανία 800, Ελλάδα 200, Τουρκία 150, Βουλγαρία 70, Ουγγαρία 100, Αυστρία 120, Βέλγιο 400, Όλλανδία 320. Αυτό όμως τα ναυτικά θα αυξήσουν καταληκτικώς, στο σημείο ή ώρα της κηρύξεως ενός πλεμού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η χρηματιστηριακή κίνηση των άνω ελκωλούθησε και κατά την λήγουσαν έβδομαδα να παραμείνη στάσιμος περιορισθέντος του ενδιαφέροντος εις μετοχικές τινας αξίας.

Η έρεκτικότητα της αγοράς και η μερική υποτίμησης ενίων αξιών ίδια ομολογιακών δανείων δέον να αποδοθή κυρίως εις την από 15ημέρου περίπου έκδωλθείσαν υποτιμητικήν τάσιν εις όλα τα μεγάλα χρηματιστηριακά κέντρα όφειλομένην εις την διεθνή ανήσυχον πολιτικήν κατάστασιν, λόγω των Ισπανικών γεγονότων. Άνεξαρτήτως όμως της εξέλιξεως της διεθνούς καταστάσεως η στασιμότης της Έλληνικής αγοράς δέον ν' αποδοθή και εις την άποχιν από πάσης τοποθετήσεως κεφαλαίων και έπειν δούσεως των διαθεσίμων των Άσφαλιστικών Ταμείων εν άναμονή των όδηγιών της Κυβερνήσεως και της Τραπεζής της Ελλάδος.

Δεν άμφιβάλλοιεν ότι η Κυβέρνησις βοηθουμένη παρά του Άνωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου θα δώρη συντόμως την πρόβουσαν κατεύθυνσιν και εις αυτό το ζήτημα με άποτέλεσμα την προώθησιν των παραγωγικών έργων επί βάσεων ύγιων έχουσών αντικειμενικόν σκοπόν την έξυπνότητα του κοινωνικού συνόλου.

Σοβαράν επίσης τόνωσιν θέλει προσδώσει εις την χρηματιστηριακήν αγοράν η πραγματοποίησης της μελετωμένης μείωσης του έπισημού προεξοφλητικού τόκου, ανεξαρτήτως της άνακούφισως ών θέλει παρασχη εις το εμπόριον, την βιομηχανίαν και τον παραγωγικόν εν γένει κόρον. Η τόνωσις της

Χρηματιστηρίου θέλει έχη ζωηρότεραν την εκδήλωσιν της εις τας σταθερούς εισοδήματος αξίας.

Διά του τελευταίου Άναγκαστικού Νόμου περί τροποποιήσεως του Ισχύοντος κώδικος φορολογίας των καθαρών προσόδων έπλήθε σημαντική μεταβολή εις τόν νύν Ισχύον ασύτημα.

Τό κύριον χαρακτηριστικόν του νέου Νόμου είναι η προσπάθεια έλαφύνσεως των άσθενεστέρων οικονομικών τάσεων με αντίστοιχον επιδύρουν των Ισχυροτέρων τάσεων και ιδιαίτέρως των Άνυνύμων Έταιρειών, οι όποιαι διά της μεθόδου των αποσβέσεων, προδίδεψαν και αποθεματικών, έπετύχανον μέχρι τούδε φορολογικήν απαλλαγήν μεγάλου μέρους των κερδών των, τά όποια εις τό έξής θέλουσι φορολογηθή με συντελεστήν 14 %.

Η Κυβέρνησις έχει ύπ' όψει της και μελετά την όριστικήν ρύθμισιν του έξωτερικού χρέους, πράγμα όπερ θέλει και αυτό συμβάλει εις την επιβολήν μιας τάξεως εις τας οικονομικάς μας σκέσεις και θέλει προσδώρη σταθερότητα εις τούς αριθμούς του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αι πωλήσεις όνων και Καπνών συνεχίζονται εις τας αγοράς του έξωτερικού εις Ικανοποιητικές τιμάς, η εύνοια δέ του καιρού επιτρέπει καλάς προβλέψεις διά την μελλοντικήν έσοδειαν, η όποια έλπίζεται ν' αντιστοιχήσιν την περυσινήν ζημίαν της έθνικής μας οικονομίας.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΣΚΑΛΟΣ ΕΡΜΟΥ 29

Τό εις ξένον συνάλλαγμα άπόθεμα της Reichsbank έμειώθη αισθητώς κατά τούς τελευταίους μήνας εις σημείον έξαιρετικά άνησυχητικόν, ώστε να επιβάλη την θέσπισιν Νόμων κατοχυρωτικών. Τελευταίως έδημοσιεύθη διάταγμα του ύπουργού της Έθνικής Οικονομίας, δυνάμει του όποιου οι ξένοι, οι διαμένοντες εν Γερμανία, και οι Γερμανοί κάτοχοι ξένων αξιών, ύποχρεούνται να καταθέσωσι παρά της Reichsbank τούς τίτλους των έφ' όσον εύρίσκονται εις χείρας των. Εις άς δέ περιπτώσεις εύρίσκονται εν τώ έξωτερικώ όφειλοται να μετατρέψωσι τας καταθέσεις των έπ' όνόματι της Reichsbank.

Η Κυβέρνησις εις ήμειπίσημον άνακοινωθέν της έξηγεί ότι η δημοσίευσιν του Νόμου, τά ό' αύτου λαμβανόμενα μέτρα άποσκοπούν την παρακάλωσιν των άθεμίτων πράξεων επί των ξένων αξιών, οι Παρισίνοι όμως χρηματιστηριακοί κύκλοι άποδίδουν την ένέργειαν ταύτην της Γερμανικής Κυβερνήσεως ως σκοπούσαν την κατάσχεσιν των ξένων αξιών.

Επί τή εύκαιρία της μεταβάσεως του Δρος Σάχτ εις την Κωνσταντινούπολιν οι «Τάιμς» του Λονδίνου παρέχουν την πληροφορίαν ότι σκοπός του ταξιδίου του Δρος Σάχτ ήτο να αντιδράση κατά της όλονεν αυξανόμενης οικονομικής έπιπλοής της Άγγλίας εν Τουρκία.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Βρετανική Κυβέρνησις εξέδωσεν εις δημοσίαν έγγραφην δάνειον 100.000.000 λιρών τοκοχρεολυτικόν πρὸς 2 % %. Τό δάνειον τούτο έκαλύφθη ολοσχερώς εντός 2 1/2 ώρων κατά τό μεγαλειώδη ένός μέρους υπό των κοινωφελών ίδρυμάτων και των Όργανισμών Δημοσίου Δικαίου. Καθ' ό λέγεται τό πόσον του δανείου θα χρησιμοποιήθῃ πρὸς μείωσιν του κυμαινόμενου χρέους και πρὸς έξόφλησιν κυβερνητικών δανείων.

Τό Ένουργικόν Συμβούλιον της Νοτιοαφρικας άπεφάσισε την έκδοσιν έντόκων γραμματίων μέχρι του ποσού του ένός δισεκατομμυρίου δηναρίων. Προβλέπεται ότι και τά νέα γραμμάτια θα τύχωσι της αψίτης προθυμίας έκ μέρους του Κοινού και των Τραπεζών, ως έτυχον και τά πρώτα.

Η Ιταλική Κυβέρνησις ήρχισεν διαπραγματεύσεις μετά των Ήνωμένων Πολιτειών, διά την όριστικήν ρύθμισιν των πολεμικών αψίτης χρεών, μελετώνται δέ και οι όροι νέας έμπορικῆς συμφωνίας ήτις τιθεμένη εις έφαρμογήν-έλπίζεται-θα επιφέρη σημαντικήν μείωσιν του συνολικού χρέους.

Ο Ιαπωνικός Προϋπολογισμός της προσεχούς χρήσεως παρουσιάζει έλλειμμα άνερχόμενον εις 1456 εκατομμύρια γιέν. Τά έξοδα των πολεμικών ύπουργείων μόνον άπορροφούν τό 46 % του συνόλου των έξόδων. Άπεφασίσθη ή έκδοσις όμολογιών συνολικού ποσού 1.000.000 περίπου γιέν.

Ο' τι νέον

σε μάλλινο
εύρωπαϊκό29
ΕΡΜΟΥ

ΣΚΑΛΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

— Έσοδα και έξοδα

Συμφώνως προς την προσωρινήν κατάσταση των έσόδων και έξόδων του Κράτους, κατά τό α' έξάμηνον του τρέχοντος οικονομικού έτους, από 1ης Άπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, έισπράχθησαν από έσοδα της Ι κατηγορίας τακτικά μόν 4.822.815.530 δραχμ., έκτακτα δέ 72.693.673 δραχμ.

Από τά τακτικά έσοδα της ΙΙ κατηγορίας 206.597.688 δραχμ. από ένεργητικά ύπόλοιπα τακτικών και έκτακτων έξόδων των παρελθουσών χρήσεων.

Εν συγκρίσει προς τό προηγούμενον έτος 1935-36 αι έκ τακτικών έσόδων της Ι κατηγορίας εισπράξεις του τρέχοντος έτους παρουσιάζουν αύξησιν έκ δραχμών 246.432.160.

Κατά τό α' έξάμηνον του τρέχοντος έτους, επί χορηγήσειών πιστώσεων έκ δραχμ. 13.810.294.516 και άναληψείσειών ύποχρεώσεων δραχμ. 9.743.848.975, έπληρώθησαν έξοδα έκ δραχμ. 4.907.276.073.

Κατά τό αυτό διάστημα του προηγούμενου έτους τά πληρωθέντα έξοδα ήσαν 4.221.393.183 δραχμ. επί χορηγήσειών πιστώσεων έξ 11.583.619.771 και άναληψείσειών, ύποχρεώσεων 10.598.623.231.

— Τά Ήνωτά κουκούλια

Υπό του κ. ύπουργού της Έθνικής Οικονομίας, υπεγράφη άπόφασις, διά της όποιας επιτρέπεται η εισαγωγή μέχρι τέλους του προσεχούς Μαρτίου έκ Χωρών, με τας όποιας συνδέομεθα διά συμβάσεων άνταλλαγών 125.000 χιλιογράμμων ζηρών κουκουλιών διά τας άνάγκας της έγχωρίου μεταξοβιομηχανίας. Έκ τούτων αι 100.000 χιλιάδες θα κατανεμηθούν μεταδύ την μεταξοβιομηχανίαν, αι δέ ύπόλοιποι 25.000 μεταξύ των εισαγωγέων μεταξοσπόρων.

— Τό έλαιον

Λόγω της έν Ήσπανία καταστάσεως η τιμή του έλαίου εις την Νότιον Άμερικήν πύξθη κατά 60 %.

Ός γνωστόν η Ήσπανία ήταν μεγάλη έλαιοπαραγωγός Χώρα, λόγω δέ του έμφυλίου πολέμου κατεστράφη η παραγωγή της και έπλήθε γενική άνάτημις των έλαιολάδων.

— Αι προμήθειαι του Ένουργείου των Ναυτικών

Έδημοσιύθη νέος Νόμος καθορίζων τά των προμηθειών παντός είδους ύλικού και της εκτελέσεως κατασκευών και έπισκευών εις τό ναυτικόν. Δυνάμει του Νόμου αυτού, η προμήθεια ύλικού ή αι κατασκευαί και έπισκευαί, ένεργούνται διά διαγωνισμού δι' ένοφραγίστων προσφορών.

Εφ' όσον η άξία του υπό προμήθειαν ύλικού δέν υπερβαίνει της 100.000 δραχμής δέν αποκλείεται και η προφορική προσφορά.

Διά την διενέργειαν των διαγωνισμών συνιστάται παρά τώ ύπουργείω Ναυτικών «Ανωτάτη Έπιτροπή Προμηθειών».

Όταν η άξία του υπό προμήθειαν πολεμικού ύλικού είναι άνωτέρα των 10 εκατομμυρίων δραχμών, άρμόδιον διά τόν διαγωνισμόν είναι μόνον τό Άνωτάτον Ναυτικόν Διοικητικόν Συμβούλιον.

Όταν πρόκειται περί ύλικού κατασκευαζομένου ή έπισκευαζομένου του δέ έξωτερικόν, ένεργείται διεθνής διαγωνισμός.

Διά του δημοσιευθέντος Νόμου, προβλέπεται επίσης η δημιουργία άποθέματος ύλικού έπιστρατεύσεως.

Σαμπάνια αποτελεσματικώς τήν τριζόπωσην η την πιτυρίδα...
Έπαναφέρει τα πίκρα άδυνα μαλλιά στο φυσικό τους χρώμα...

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

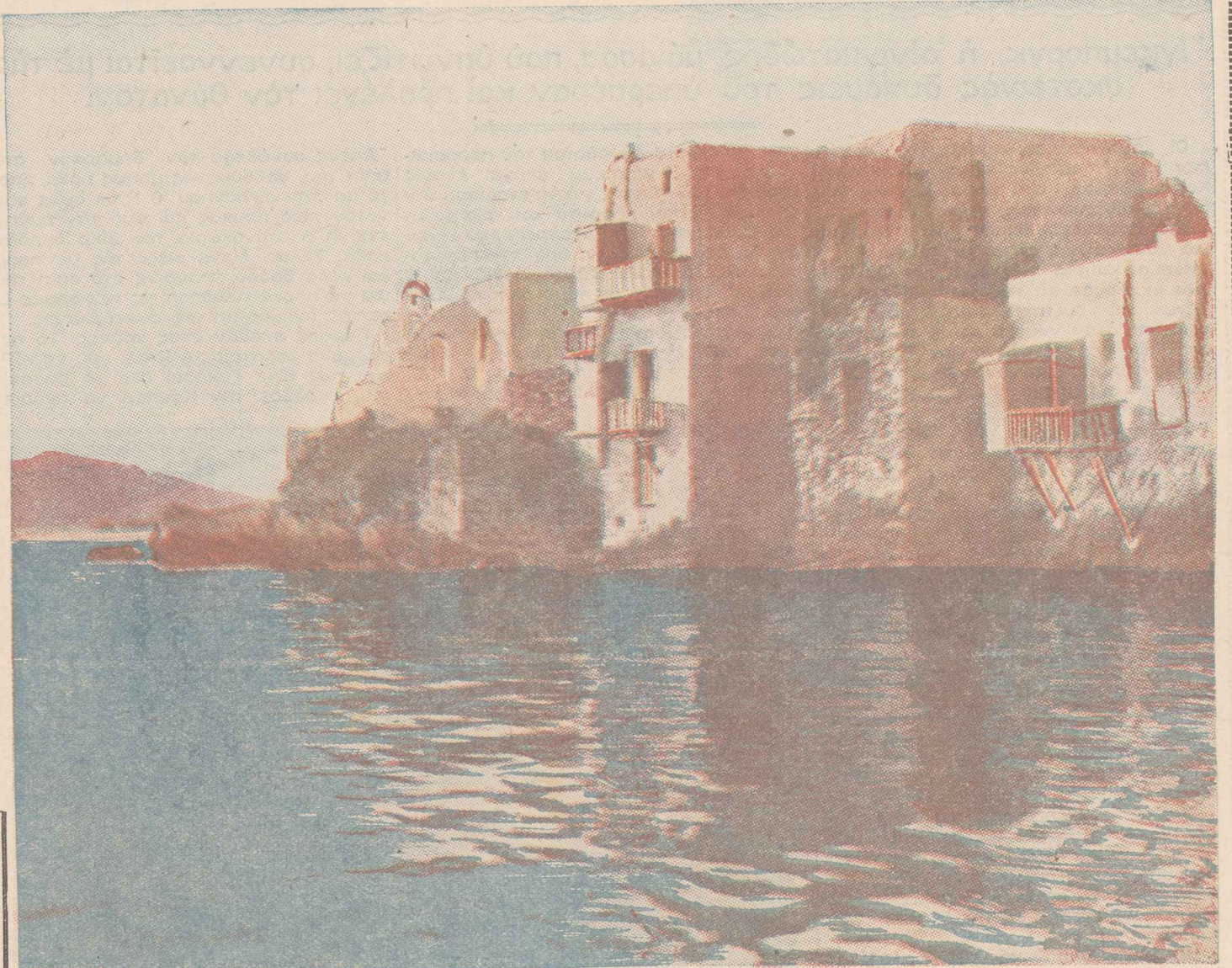
- Γ. ΠΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ύπευθύνων συμφώνως τώ ΝόμωΥπεύθυνος συντάκτης:
ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
Σπυριδωνος Τρικούπη 74
Προϊστάμενος τυπογραφείου:ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
Πριόμου 53 - Καλλιθέα

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Άνω: Ο γνωστός μας Ζώρζ Μιλόν, ό πολυς Μπουμπούλ, μετά τας Άθήνας, έπεσκέψθη την Άλεξάνδρειαν. Εις την φωτογραφίαν ό περίφημος κωμικός ποζάρε με φέσι. Δεξιά: Ένα γραφικόν τοπίον της Μυκάνου. Εις τό μέσον: Άριστέρα: Άγνια Τούρκικα ναύτια, παρατεταγμένον πρό του Άγνωστου Στρατιώτου, όπου κατετεθ έκ μέρους του καταπλευράσαντος στόλου βαρύτιμος στέφανος. Δεξιά: Η Α. Β. Υ. η πριγκίπισσα Τζουλιάννα, Αδελφός της Όλγας, ποδηλατοδρεμεί με την συντροφία του μνηστήρος της πριγκίπου του Βιττελσβαχ. Εις την κάτω σειράν: Άριστέρα: Ο στρατηγός όρνκο, άρχηγός των έθνικιστικών δυνάμεων της Ήσπανίας έν μέσω των επιτελών του. Δεξιά: Η Α. Β. Υ. ο Αδελφός Πάυλος φωτογραφείται με τούς νικητάς του αεροπορικού γύρου της Ελλάδος, προς τούς όποιους άπένεμε διπλώματα.

10 ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΜΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

„ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ ΜΕΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ!“

“Ιγκεμποργκ, ή αινιγματώδης μάγισσα, που ύπνωτιζει, συνεννοείται με τὰ σκοτεινὰς δυνάμεις τοῦ υπερέραν καὶ προλέγει τὸν θάνατον.

Οἱ χειμυριάντικες νύκτες στὸ Μπέργκεν, Νορβηγία, εἶναι ἀτελείωτες. Καὶ ὁ κόσμος, στὴ χώρα ἐκείνῃ τοῦ βορρᾶ, πιστεύει πολὺ στὰ φαντάσματα.

Στὸ Μπέργκεν λοιπὸν ἦταν διάσημη μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε τὴν δύναμι ντυτίζῃ, κάποια “Ιγκεμποργκ Κέμπερ, ποὺ ἐκάλεσε τὰ πνεύματα τῶν πεθαμένων καὶ συζητοῦσε μαζί τους. Τὸ σπῆτι τῆς ἦταν γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα “τὸ σπῆτι τῶν φαντασμάτων” καὶ ὅσοι περνοῦσαν ἀπ’ ἐξῆ τὴ νύκτα ἔλεγον πῶς ἀκούουν οὐράλιασμα καὶ βογγητὰ ὑπερφυσικά.

Σιγά-σιγά ἡ φήμῃ τῆς “Ιγκεμποργκ” διαδόθηκε τόσο πολὺ, ὥστε, στὸ σπῆτι τῆς ἐρουκνάζαν κάθε βράδυ οἱ πρῶτοι-ντες τοῦ Μπέργκεν καὶ ὅλος ὁ κόσμος εἶχε καταπληθὴ ἀπὸ τὸν πυρετὸ τοῦ πνευματισμοῦ.

Μονάχα ὁ Δήμαρχος τοῦ τόπου, ὁ Λουδοβίκος Ντάλ δὲν θέλησε ποτὲ νὰ μῆλῃ στὸ σπῆτι τῆς μυστηριώδους ἐκείνης γυναίκας. “Ἄλλως τε ἐθαίνανε μονάχα γιὰ νὰ πάρῃ στὸ γραφεῖο του, ὅπου ἐργαζόταν πάντα ἀμύλητος, καὶ σκυθρωπός. “Ἡ στενοχωρία του δὲ αὐτὴ ἦταν ἀπολύτως δικαιολογημένη. “Ὅταν ἐκτρεφε ἀφιερωνόταν στὴ μόρφωση τοῦ μοναχογιου τοῦ Ρένναρ. “Ὁ θάνατος ὅμως τοῦ τὸν ἄρπαξε κι’ αὐτὸν, τὴ μόνη του χαρὰ κι’ ἐλπίδα, καὶ ὁ Ντάλ ἔμεινε στὸν κόσμο μόνος καὶ ἀπαρηγόρητος.

“Ἀκούριτος φίλος του ἦταν ὁ “Ἀπενς, πρῶτος ἀξιωματικὸς τοῦ δήμου, ποὺ τὸν ἀντικαθιστοῦσε ὅταν ἦταν ἀδιάθετος καὶ δὲν μπορούσε νὰ βρῇ ἀπὸ τὸ σπῆτι. Καὶ ὁ “Ἀπενς ἦταν φανατικὸς πνευματιστὴς κι’ εὐκνάζετο στὸ σπῆτι τῆς “Ιγκεμποργκ Κέμπερ.

Θέλοντας λοιπὸν νὰ παρηγορήσῃ τὸν φίλο του, ὁ “Ἀπενς τοῦ ἐπρότεινε μιὰ μέρα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν πνευματιστικὴν ἐκείνης συνεδρίασιν. “Ὁ Ντάλ ἀρνῆθηκε μὲ ἀνανάκτοι, λέγοντας πῶς δὲν ἐπίστευε τέτοιαις ἀγυρτίαις. “Ὁ ἄλλος ἐπέμεινε λέγοντας, ἐπὶ ἐπέμεινε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κέμπερ, ἀφοῦ ἦταν ἀπαρηγόρητος ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ παιδιοῦ του. “Ἡ γυναίκα ἐκείνη δὲν μπορούσε νὰ τὸν φέρῃ σ’ ἐπιφανῆναι μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νεκροῦ, καὶ ν’ ἀνταλλάξῃ τέσσαρες κοῦβεντες μὲ τὸ φαντασμάτου.

“Ὁ Ντάλ ἀρνῆθηκε πάλι : “Στὸ σπῆτι αὐτῆς τῆς στρίγγλας δὲν πηγαίνει ! » ἐφώνασε. “Ὁ “Ἀπενς τοῦ εἶπε τότε, ἐπὶ ἐπέδωξεν ἡ γυναίκα αὐτὴ ἵπταν μὲντιμου μεγάλης ἱκανότητος μπορούσε νὰ ἐργασθῇ καὶ ἐξῆ ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς. Μποροῦσε, λόγου χάριν, νὰ σπῆτι στὸ σπῆτι του. Καὶ οὕτως ἡ γυναίκα αὐτὴ πῶς ὁ “Ἀπενς προσέφερε τὸ σπῆτι του, γιὰ τὴν περίρητον ἐκείνην πνευματιστικὴν συνεδρίασιν. Ἐπὶ τέλος, ὁ δήμαρχος ἐδέχθη.

“Ἡ ἀπομόνησις ἐκείνη συνεδρίασις ἐ-

γίνε στὰς ὀκτὼ Αὐγουστοῦ τοῦ περαιομένου ἔτους. “Ἡ μὲντιμου ἐπῆγε ἐνῶπις στὸ σπῆτι τοῦ “Ἀπενς γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν αἰθουσα. “Ἦταν παρόντα καὶ τρία μέλη τῆς “Πνευματιστικῆς Λέσχης», ποὺ εἶχαν ἰδρυθῇ στὸ Μπέργκεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κέμπερ. Τέλος, ἦλθε καὶ ὁ Ντάλ, κι’ ἐκάθισε μὲ τοὺς ἄλλους γύρω στὸ τραπέζι.

“Ὅταν ἐδοῦσαν τὰ φῶτα, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς μὲντιμου ποὺ ἔλεγε : “Πῶς πνεῦμα θέλετε νὰ καλεῶ ; ».

“Ὁ Ντάλ δὲν ἐσκέφθηκε πολὺ : “Τὸ πνεῦμα τοῦ

“Ἀπενς συνώδεψε τὸν δήμαρχον στὸ σπῆτι του, φοβούμενος μήπως πάθῃ τίποτα ἀπ’ αὐτὴν τὴν συγκίνησι. “Ὁ Ντάλ ὅμως φαίνεται περὶ ἄσυχος καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνην ὁ στενοχωρία του εἶχε σχεδὸν χαθῇ. Τέλος, ἐγίνε φίλος τῆς μὲντιμου καὶ κάθε βράδυ ἐπῆγαινε στὸ σπῆτι τῆς γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴς περιφημῆς ἐκείνης πνευματιστικῆς συνεδρίασις.

Πέρασε σχεδὸν ἕνας χρόνος. Τὸ περαιομένο καλοκαίρι, ὁ Ντάλ, ποὺ φαίνονταν πῶς εἶχε ξεκάσει ὅλα τὰ βάραντα του, ἐκάλεσε τὴν Κέμπερ νὰ περάσῃ

Η “Ιγκεμποργκ τοῦ ἐπρόφητευσεν τὸν θάνατον.

νῆντα περίπου μέτρων ἀπὸ τὴν ἀκτὴ, ὅταν ἐξαφνὰ ἐβούλητῃ σπῆτι ἄσυχος θάλασσα καὶ δὲν ξαναφάνηκε στὴν ἐπιφάνεια. “Ἡ Κέμπερ, δεινὴ κολυμβήτρια, ἐσπευσε εἰς βοήθειάν του χωρὶς κανὴν νὰ γδυθῇ. Καὶ κατάρωσεν νὰ τὸν ξαναφέρῃ στὴν ἀκτὴ ἀκόμη ζωντανόν.

“Ἀμέσως τὸν μετέφεραν εἰς ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ τοῦ ἐκάμαν τεχνικὴν ἀναπνοὴ καὶ συνήλθε τελείως. “Ὑστερα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ κατάσταση του ἐκτεροτέρεψε καὶ πρῶτον νυκτῶσι εἶχε πεθάνει. “Ἡ τραγικὴ προφητεία τοῦ πνεύματος εἶχεν ἐπαληθεύσει !

Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀσκολήθηκαν τότε οἱ ἐφημερίδες ὅχι μόνον τῆς Νορβηγίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου. “Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀπαυδῶν τοῦ πνευματισμοῦ βρίσκονται στὸ Μπέργκεν καὶ ἀνθρώποι δύοιστοι, ποὺ δὲν βλέπουν οὐδὲν τέτοια ὑπόθεσι καὶ μιὰν ἀγυρτίαν.

“Ἐνας δικαστής, ὁ Τράμας Μπρίχ, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Ναπολέοντα τῆς Νορβηγίας” γιὰ τὴν αὐτοπρόσπῃτά του, διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, πρὸς μεγάλην κατὰληξιν ὅλου ὑπὲρνευαν ἑντάλμα συλλήψεως κατὰ τὴν μὲντιμου Κέμπερ, τοῦ “Ἀπενς καὶ τῶν ἄλλων ποὺ εἶχαν παρενρεθῇ στὴν περιφημῇ ἐκείνῃ πνευματιστικῇ συνεδρίασιν τῆς ὀγδοῆς Αὐγουστοῦ, μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ φόνου καὶ συνενοχῆς εἰς φόνον.

Σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριον, ὁ θάνατος τοῦ Ντάλ δὲν ἦταν καθόλου φυσικός. “Ὁ δήμαρχος ἀπέθανεν εἰς κατάστασιν ὕπνωσης, ἀφοῦ ὁ Κέμπερ τοῦ εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου γιὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μὲ τὴν τραγικὴν προφητείαν, τὸν ἐσπρωξε δὴλαδὴ πρὸς τὸν θάνατον.

“Ὁ “Ἀπενς, κατὰ τὴν κατηγορίαν πάντα, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν ἐκείνην νυκτὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δημάρχου θὰ ἐπαίρνε αὐτὸς τὴν θεοὶ του καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐπείθον πληρώθηκαν καλά.

Τώρα, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ βρίσκεται στὰ δικαστήρια καὶ πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ προσεχῶς. “Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀποδεχθῇ ὁ δόμῃ ἡ κατηγορία, μιὰ αὐτοπρὶ τιμωρία περιμένει τὴν μὲντιμου “Ιγκεμποργκ Κέμπερ καὶ τοὺς συνενοχούς τῆς.

τὰ Χιόνια

Εἶνε δεκαπέντε μέρες τώρα ποὺ τὸ χιόνι—ὁ λευκὸς αὐτὸς σύντροφος τοῦ χειμῶνα, ποὺ λαχταροῦμε τὴν ἐμφάνισιν του μέσα στὴν Ἀθήνα—ἐκάλυψε ὁλόκληρες περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

“Ἦρθε ἀπρόσπῃ, κάποια νύκτα, ἡ κάποιο πρωί, κι’ ἄλλου ἡμέρα ἐστρεψε τοὺς πορθενηκοὺς τοῦ πέπλου πάνω στὴ γῆ, στὰ φῶτα, στὰ δένδρα καὶ στὰ σπῆτι, κι’ ἄλλου ἐπάλαιψε μὲ τὸν ἀέρα, ἐσπρωδίσθη καὶ πάλι ἔπλωσε πέρα γιὰ πέρα τὸ λευκὸ δένδρο, ποὺ παίρνε χίλιες ἀποκρύψεις κάτω ἀπὸ τὴς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Στὴν Ἀθήνα, αἰγούρα, δὲν τὸ ζοῦμε τὸ χιόνι.

Κάθε φορὰ ποὺ δὲν εὐδοκῇ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ στὰ τέσσαρα—πέντε χρόνια, ἔρχεται διαστακτικά, κάνει τὴν ἐμφάνισιν του δελεῖα, σὺν πρωτόδωλτος ἡθοιοῦς, ὅσοι μὲ τὴν πρῆπτη προδολὴ τοῦ ἡλίου μεταβάλλεται σὲ νερὸ καὶ στοὺς ἀσφαλιστομένους δρόμους σὲ βορβόρο. Τὸ χιόνι πρέπει νὰ τὸ ζῆρ κανεῖς στὴν ἀκτὴ ἀκόμη ζωντανόν.

“Ἀμέσως τὸν μετέφεραν εἰς ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ τοῦ ἐκάμαν τεχνικὴν ἀναπνοὴ καὶ συνήλθε τελείως. “Ὑστερα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ κατάσταση του ἐκτεροτέρεψε καὶ πρῶτον νυκτῶσι εἶχε πεθάνει. “Ἡ τραγικὴ προφητεία τοῦ πνεύματος εἶχεν ἐπαληθεύσει !

Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀσκολήθηκαν τότε οἱ ἐφημερίδες ὅχι μόνον τῆς Νορβηγίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου. “Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀπαυδῶν τοῦ πνευματισμοῦ βρίσκονται στὸ Μπέργκεν καὶ ἀνθρώποι δύοιστοι, ποὺ δὲν βλέπουν οὐδὲν τέτοια ὑπόθεσι καὶ μιὰν ἀγυρτίαν.

“Ἐνας δικαστής, ὁ Τράμας Μπρίχ, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Ναπολέοντα τῆς Νορβηγίας” γιὰ τὴν αὐτοπρόσπῃτά του, διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, πρὸς μεγάλην κατὰληξιν ὅλου ὑπὲρνευαν ἑντάλμα συλλήψεως κατὰ τὴν μὲντιμου Κέμπερ, τοῦ “Ἀπενς καὶ τῶν ἄλλων ποὺ εἶχαν παρενρεθῇ στὴν περιφημῇ ἐκείνῃ πνευματιστικῇ συνεδρίασιν τῆς ὀγδοῆς Αὐγουστοῦ, μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ φόνου καὶ συνενοχῆς εἰς φόνον.

Σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριον, ὁ θάνατος τοῦ Ντάλ δὲν ἦταν καθόλου φυσικός. “Ὁ δήμαρχος ἀπέθανεν εἰς κατάστασιν ὕπνωσης, ἀφοῦ ὁ Κέμπερ τοῦ εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου γιὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μὲ τὴν τραγικὴν προφητείαν, τὸν ἐσπρωξε δὴλαδὴ πρὸς τὸν θάνατον.

“Ὁ “Ἀπενς, κατὰ τὴν κατηγορίαν πάντα, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν ἐκείνην νυκτὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δημάρχου θὰ ἐπαίρνε αὐτὸς τὴν θεοὶ του καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐπείθον πληρώθηκαν καλά.

Τώρα, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ βρίσκεται στὰ δικαστήρια καὶ πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ προσεχῶς. “Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀποδεχθῇ ὁ δόμῃ ἡ κατηγορία, μιὰ αὐτοπρὶ τιμωρία περιμένει τὴν μὲντιμου “Ιγκεμποργκ Κέμπερ καὶ τοὺς συνενοχούς τῆς.

“Ἡ ἀπομόνησις ἐκείνη συνεδρίασις ἐ-

γίνε στὰς ὀκτὼ Αὐγουστοῦ τοῦ περαιομένου ἔτους. “Ἡ μὲντιμου ἐπῆγε ἐνῶπις στὸ σπῆτι τοῦ “Ἀπενς γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν αἰθουσα. “Ἦταν παρόντα καὶ τρία μέλη τῆς “Πνευματιστικῆς Λέσχης», ποὺ εἶχαν ἰδρυθῇ στὸ Μπέργκεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κέμπερ. Τέλος, ἦλθε καὶ ὁ Ντάλ, κι’ ἐκάθισε μὲ τοὺς ἄλλους γύρω στὸ τραπέζι.

“Ὅταν ἐδοῦσαν τὰ φῶτα, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς μὲντιμου ποὺ ἔλεγε : “Πῶς πνεῦμα θέλετε νὰ καλεῶ ; ».

“Ὁ Ντάλ δὲν ἐσκέφθηκε πολὺ : “Τὸ πνεῦμα τοῦ

“Ἀπενς συνώδεψε τὸν δήμαρχον στὸ σπῆτι του, φοβούμενος μήπως πάθῃ τίποτα ἀπ’ αὐτὴν τὴν συγκίνησι. “Ὁ Ντάλ ὅμως φαίνεται περὶ ἄσυχος καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνην ὁ στενοχωρία του εἶχε σχεδὸν χαθῇ. Τέλος, ἐγίνε φίλος τῆς μὲντιμου καὶ κάθε βράδυ ἐπῆγαινε στὸ σπῆτι τῆς γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴς περιφημῆς ἐκείνης πνευματιστικῆς συνεδρίασις.

Πέρασε σχεδὸν ἕνας χρόνος. Τὸ περαιομένο καλοκαίρι, ὁ Ντάλ, ποὺ φαίνονταν πῶς εἶχε ξεκάσει ὅλα τὰ βάραντα του, ἐκάλεσε τὴν Κέμπερ νὰ περάσῃ

νῆντα περίπου μέτρων ἀπὸ τὴν ἀκτὴ, ὅταν ἐξαφνὰ ἐβούλητῃ σπῆτι ἄσυχος θάλασσα καὶ δὲν ξαναφάνηκε στὴν ἐπιφάνεια. “Ἡ Κέμπερ, δεινὴ κολυμβήτρια, ἐσπευσε εἰς βοήθειάν του χωρὶς κανὴν νὰ γδυθῇ. Καὶ κατάρωσεν νὰ τὸν ξαναφέρῃ στὴν ἀκτὴ ἀκόμη ζωντανόν.

“Ἀμέσως τὸν μετέφεραν εἰς ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ τοῦ ἐκάμαν τεχνικὴν ἀναπνοὴ καὶ συνήλθε τελείως. “Ὑστερα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ κατάσταση του ἐκτεροτέρεψε καὶ πρῶτον νυκτῶσι εἶχε πεθάνει. “Ἡ τραγικὴ προφητεία τοῦ πνεύματος εἶχεν ἐπαληθεύσει !

Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀσκολήθηκαν τότε οἱ ἐφημερίδες ὅχι μόνον τῆς Νορβηγίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου. “Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀπαυδῶν τοῦ πνευματισμοῦ βρίσκονται στὸ Μπέργκεν καὶ ἀνθρώποι δύοιστοι, ποὺ δὲν βλέπουν οὐδὲν τέτοια ὑπόθεσι καὶ μιὰν ἀγυρτίαν.

“Ἐνας δικαστής, ὁ Τράμας Μπρίχ, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Ναπολέοντα τῆς Νορβηγίας” γιὰ τὴν αὐτοπρόσπῃτά του, διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, πρὸς μεγάλην κατὰληξιν ὅλου ὑπὲρνευαν ἑντάλμα συλλήψεως κατὰ τὴν μὲντιμου Κέμπερ, τοῦ “Ἀπενς καὶ τῶν ἄλλων ποὺ εἶχαν παρενρεθῇ στὴν περιφημῇ ἐκείνῃ πνευματιστικῇ συνεδρίασιν τῆς ὀγδοῆς Αὐγουστοῦ, μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ φόνου καὶ συνενοχῆς εἰς φόνον.

Σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριον, ὁ θάνατος τοῦ Ντάλ δὲν ἦταν καθόλου φυσικός. “Ὁ δήμαρχος ἀπέθανεν εἰς κατάστασιν ὕπνωσης, ἀφοῦ ὁ Κέμπερ τοῦ εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου γιὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μὲ τὴν τραγικὴν προφητείαν, τὸν ἐσπρωξε δὴλαδὴ πρὸς τὸν θάνατον.

“Ὁ “Ἀπενς, κατὰ τὴν κατηγορίαν πάντα, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν ἐκείνην νυκτὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δημάρχου θὰ ἐπαίρνε αὐτὸς τὴν θεοὶ του καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐπείθον πληρώθηκαν καλά.

Τώρα, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ βρίσκεται στὰ δικαστήρια καὶ πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ προσεχῶς. “Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀποδεχθῇ ὁ δόμῃ ἡ κατηγορία, μιὰ αὐτοπρὶ τιμωρία περιμένει τὴν μὲντιμου “Ιγκεμποργκ Κέμπερ καὶ τοὺς συνενοχούς τῆς.

“Ἡ ἀπομόνησις ἐκείνη συνεδρίασις ἐ-

γίνε στὰς ὀκτὼ Αὐγουστοῦ τοῦ περαιομένου ἔτους. “Ἡ μὲντιμου ἐπῆγε ἐνῶπις στὸ σπῆτι τοῦ “Ἀπενς γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν αἰθουσα. “Ἦταν παρόντα καὶ τρία μέλη τῆς “Πνευματιστικῆς Λέσχης», ποὺ εἶχαν ἰδρυθῇ στὸ Μπέργκεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κέμπερ. Τέλος, ἦλθε καὶ ὁ Ντάλ, κι’ ἐκάθισε μὲ τοὺς ἄλλους γύρω στὸ τραπέζι.

“Ὅταν ἐδοῦσαν τὰ φῶτα, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς μὲντιμου ποὺ ἔλεγε : “Πῶς πνεῦμα θέλετε νὰ καλεῶ ; ».

“Ὁ Ντάλ δὲν ἐσκέφθηκε πολὺ : “Τὸ πνεῦμα τοῦ

“Ἀπενς συνώδεψε τὸν δήμαρχον στὸ σπῆτι του, φοβούμενος μήπως πάθῃ τίποτα ἀπ’ αὐτὴν τὴν συγκίνησι. “Ὁ Ντάλ ὅμως φαίνεται περὶ ἄσυχος καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνην ὁ στενοχωρία του εἶχε σχεδὸν χαθῇ. Τέλος, ἐγίνε φίλος τῆς μὲντιμου καὶ κάθε βράδυ ἐπῆγαινε στὸ σπῆτι τῆς γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴς περιφημῆς ἐκείνης πνευματιστικῆς συνεδρίασις.

Πέρασε σχεδὸν ἕνας χρόνος. Τὸ περαιομένο καλοκαίρι, ὁ Ντάλ, ποὺ φαίνονταν πῶς εἶχε ξεκάσει ὅλα τὰ βάραντα του, ἐκάλεσε τὴν Κέμπερ νὰ περάσῃ

νῆντα περίπου μέτρων ἀπὸ τὴν ἀκτὴ, ὅταν ἐξαφνὰ ἐβούλητῃ σπῆτι ἄσυχος θάλασσα καὶ δὲν ξαναφάνηκε στὴν ἐπιφάνεια. “Ἡ Κέμπερ, δεινὴ κολυμβήτρια, ἐσπευσε εἰς βοήθειάν του χωρὶς κανὴν νὰ γδυθῇ. Καὶ κατάρωσεν νὰ τὸν ξαναφέρῃ στὴν ἀκτὴ ἀκόμη ζωντανόν.

“Ἀμέσως τὸν μετέφεραν εἰς ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ τοῦ ἐκάμαν τεχνικὴν ἀναπνοὴ καὶ συνήλθε τελείως. “Ὑστερα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ κατάσταση του ἐκτεροτέρεψε καὶ πρῶτον νυκτῶσι εἶχε πεθάνει. “Ἡ τραγικὴ προφητεία τοῦ πνεύματος εἶχεν ἐπαληθεύσει !

Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀσκολήθηκαν τότε οἱ ἐφημερίδες ὅχι μόνον τῆς Νορβηγίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου. “Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀπαυδῶν τοῦ πνευματισμοῦ βρίσκονται στὸ Μπέργκεν καὶ ἀνθρώποι δύοιστοι, ποὺ δὲν βλέπουν οὐδὲν τέτοια ὑπόθεσι καὶ μιὰν ἀγυρτίαν.

“Ἐνας δικαστής, ὁ Τράμας Μπρίχ, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Ναπολέοντα τῆς Νορβηγίας” γιὰ τὴν αὐτοπρόσπῃτά του, διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, πρὸς μεγάλην κατὰληξιν ὅλου ὑπὲρνευαν ἑντάλμα συλλήψεως κατὰ τὴν μὲντιμου Κέμπερ, τοῦ “Ἀπενς καὶ τῶν ἄλλων ποὺ εἶχαν παρενρεθῇ στὴν περιφημῇ ἐκείνῃ πνευματιστικῇ συνεδρίασιν τῆς ὀγδοῆς Αὐγουστοῦ, μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ φόνου καὶ συνενοχῆς εἰς φόνον.

Σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριον, ὁ θάνατος τοῦ Ντάλ δὲν ἦταν καθόλου φυσικός. “Ὁ δήμαρχος ἀπέθανεν εἰς κατάστασιν ὕπνωσης, ἀφοῦ ὁ Κέμπερ τοῦ εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου γιὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μὲ τὴν τραγικὴν προφητείαν, τὸν ἐσπρωξε δὴλαδὴ πρὸς τὸν θάνατον.

“Ὁ “Ἀπενς, κατὰ τὴν κατηγορίαν πάντα, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν ἐκείνην νυκτὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δημάρχου θὰ ἐπαίρνε αὐτὸς τὴν θεοὶ του καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐπείθον πληρώθηκαν καλά.

Τώρα, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ βρίσκεται στὰ δικαστήρια καὶ πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ προσεχῶς. “Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀποδεχθῇ ὁ δόμῃ ἡ κατηγορία, μιὰ αὐτοπρὶ τιμωρία περιμένει τὴν μὲντιμου “Ιγκεμποργκ Κέμπερ καὶ τοὺς συνενοχούς τῆς.

“Ἡ ἀπομόνησις ἐκείνη συνεδρίασις ἐ-

γίνε στὰς ὀκτὼ Αὐγουστοῦ τοῦ περαιομένου ἔτους. “Ἡ μὲντιμου ἐπῆγε ἐνῶπις στὸ σπῆτι τοῦ “Ἀπενς γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν αἰθουσα. “Ἦταν παρόντα καὶ τρία μέλη τῆς “Πνευματιστικῆς Λέσχης», ποὺ εἶχαν ἰδρυθῇ στὸ Μπέργκεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κέμπερ. Τέλος, ἦλθε καὶ ὁ Ντάλ, κι’ ἐκάθισε μὲ τοὺς ἄλλους γύρω στὸ τραπέζι.

“Ὅταν ἐδοῦσαν τὰ φῶτα, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς μὲντιμου ποὺ ἔλεγε : “Πῶς πνεῦμα θέλετε νὰ καλεῶ ; ».

“Ὁ Ντάλ δὲν ἐσκέφθηκε πολὺ : “Τὸ πνεῦμα τοῦ

“Ἀπενς συνώδεψε τὸν δήμαρχον στὸ σπῆτι του, φοβούμενος μήπως πάθῃ τίποτα ἀπ’ αὐτὴν τὴν συγκίνησι. “Ὁ Ντάλ ὅμως φαίνεται περὶ ἄσυχος καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνην ὁ στενοχωρία του εἶχε σχεδὸν χαθῇ. Τέλος, ἐγίνε φίλος τῆς μὲντιμου καὶ κάθε βράδυ ἐπῆγαινε στὸ σπῆτι τῆς γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴς περιφημῆς ἐκείνης πνευματιστικῆς συνεδρίασις.

Πέρασε σχεδὸν ἕνας χρόνος. Τὸ περαιομένο καλοκαίρι, ὁ Ντάλ, ποὺ φαίνονταν πῶς εἶχε ξεκάσει ὅλα τὰ βάραντα του, ἐκάλεσε τὴν Κέμπερ νὰ περάσῃ

νῆντα περίπου μέτρων ἀπὸ τὴν ἀκτὴ, ὅταν ἐξαφνὰ ἐβούλητῃ σπῆτι ἄσυχος θάλασσα καὶ δὲν ξαναφάνηκε στὴν ἐπιφάνεια. “Ἡ Κέμπερ, δεινὴ κολυμβήτρια, ἐσπευσε εἰς βοήθειάν του χωρὶς κανὴν νὰ γδυθῇ. Καὶ κατάρωσεν νὰ τὸν ξαναφέρῃ στὴν ἀκτὴ ἀκόμη ζωντανόν.

“Ἀμέσως τὸν μετέφεραν εἰς ἕνα νοσοκομεῖο, ποὺ τοῦ ἐκάμαν τεχνικὴν ἀναπνοὴ καὶ συνήλθε τελείως. “Ὑστερα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ κατάσταση του ἐκτεροτέρεψε καὶ πρῶτον νυκτῶσι εἶχε πεθάνει. “Ἡ τραγικὴ προφητεία τοῦ πνεύματος εἶχεν ἐπαληθεύσει !

Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀσκολήθηκαν τότε οἱ ἐφημερίδες ὅχι μόνον τῆς Νορβηγίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου. “Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀπαυδῶν τοῦ πνευματισμοῦ βρίσκονται στὸ Μπέργκεν καὶ ἀνθρώποι δύοιστοι, ποὺ δὲν βλέπουν οὐδὲν τέτοια ὑπόθεσι καὶ μιὰν ἀγυρτίαν.

ΟΤΑΝ Η ΦΥΣΙΣ ΕΞΟΡΓΙΖΕΤΑΙ

ΑΜΜΟΘΥΕΛΛΕΣ

ΠΟΛΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΙ ΘΑΠΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΚΥΜΜΑΤΑ ΑΜΜΟΥ

Από έτών ήδη ένα τρομερόν φυσικόν φαινόμενον μαστίζει την Αμερικνήν και ίδιως τις δυτικές περιοχές των Ηνωμένων Πολιτειών. Αι άμμοθύελλαι που μεταβάλλουν εις έρημον μέρη ευφορώτατα μέχρι της στιγμής της εμφάνισέος των. Παντού στις δυτικές πολιτείες, στη Νότιο Σακατσέαν, στην Μακότα, στην Νεμπρόσκα, στο Κάνσας, στο Μισούρι, από έτών η άθλιότης, η έρημωσις και η πείνα έπекτείνοντα το φάσμα των, άπειρα λύματα άναστα, άρχοντες από τα άπέραντα πλάτη του Ειρηνικού Ωκεανού, δυνατός άνεμος, παρασύρει την λεπτήν αυτήν άμμον από το έδαφος και σηκώνει ως τόν ούρανόν στήλες πυκνές που είνε άσπράς από άσπράσας, πολλών χιλιομέτρων και ώδονται με μεγάλην ταχύτητα προς άνατολάς. Συχνά οι άμμοθύελλαι αυτές διασχίζουν ολόκληρον την έκτασιν της άμερικανικής Ηπείρου και σκοτεινιάζουν τόν ούρανόν των μεγάλων πόλεων όπου οι ούρανοξύσται φαίνονται σαν μέσα σε μία πυκνή ομίχλη.

Το έπίσημον Κράτος, οι άρχες των διαφόρων πολιτειών άνησύχησαν φυσικά από την όλον έπекτεινόμενη ασήνη καταστροφήν η όποια μεταβάλλει συνεχώς νέες ευφορές περιοχές σε άγονα γέγρα εδάφη όπου δεν φύεται πλέον ούτε το μικρότερον χορτάρι. Έγιναν έρευνες, έγιναν πείραματα διά να εύρεθί η πηγή του κακού και εφυτεύθησαν σε άποστάσεις έκοντοάδων χιλιομέτρων διπλές και τριπλές σειρές δένδρων, λεύκα, κυπαρίσσια και άλλα διά να χρησιμεύσουν ως φυσικόν πρόγραμμα έναντίον του έκ δυσμών έρχομένου κακού. Τα πείραματα απέδειξαν ότι έφ' όσον η γή καλύπτεται από το φυσικό προστατευτικό στρώμα της από χόρτο, δά έχρηάζοντο εις τις ευφορές περιοχές των όχθών του Μισισσιππί 100.000 χρόνια διά να άπογυμνωθί η καλλιεργούμενη γή από τα τριάντα προς την επήφανεαν έκκατοστά του έδάφους της. Άπέδειξαν δηλαδή ότι η γή διατηρεί συνεχώς την γονιμότητά της εις την φυσικήν της κατάσταση, έφ' όσον δηλαδή η φύσις άφύεται έλευθέρα να κανονίζι μόνη τα τών φυσικών εις το έδαφος διαφορών φαινόμενα.

Έάν όμως φυτεύεται συνεχώς άλφα-άλφα, ένα χόρτο πολύ διαδεδομένο διά την κτηνοτροφία εις την Αμερικνήν, τα τριάντα έκκατοστά του άνω στρώματος του έδάφους γάνονται σε διάστημα 12 χιλιάδων έτών.

Το αυτό αποτέλεσμα δέ έπέρχεται σε 29 ως 36 χρόνια μόνον όταν η γή φυ-
 λεύεται... σφάλμα του νέου όπλου ή-
 ται η άκρίβεια του.

—Εσείς, είπε, δά κατασκευάστε μεγάλην ποσότητα μυδραλλοβόλων. Αν το έλάχιστο παραστροφήν γίνι στην κατασκευή του μυδραλλοβόλου, είναι άκριστο. Μπορείτε νάχετε εδώ τόν Μαζιμ ή ο ίδιος ο Μαζιμ μπορεί να κατασκευάσ όλα τα μυδραλλοβόλα, που δά οδς παραδίδει.

Η έντύπωσις, που έκαιμαν δά λόγια του Ζαχαρώφ, ήτο καταπληκτική. Την άλλην ημέρα ο Μαζιμ έπληροφόρει ότι το μυδραλλοβόλον του δεν έγινε δεκτόν, κατόπιν των δούν είπεν ο Ζαχαρώφ.

—Αν είκα ένα τέτοιον άνθρωπον, είπε, δά έκόναμε κι' έγώ κι' αυτός πιν τού-
 χην μας.

Άλλά και ο Ζαχαρώφ έγγραφε στο έργοστόν: «Έπρεπε να έκωμε έμεις την έφευρσιν Χιράμ Μαζιμ. Οι δουλειές μας δά έπληγαν πολυ κάλλιτερα. Ένας τρόπος υπάρχει να τόν καταστήσωμε ακίνδυνον. Να συνεταιρισθώμε».

Στην άρχη ο Νόρτονφελδ δεν άκουσε ευνοικά την πρόταση. Κατόπιν έοκέφθη πρηνέστερα και άποτέλεσμα ήταν να συνεταιρισθί, όπως εισηγήθη ο Ζαχαρώφ, με τόν Μαζιμ.

Ο Ζαχαρώφ έπληγαν από έπιτυχία σε έπιτυχία. Το όνομά του ήταν γνωστό σε όλα τα ύπουργεία των Στρατιωτικών της γής. Ο ίδιος ήταν ο άπόλυτος κύριος των πολεμικών εργοστασίων, γιατί τα τεράστια κέρδη του δά διέθετε στην άγορα μετοχών. Ήταν όμως άνόμοιοι, έντε-
 λως, χαρακτήρες ο Νόρτονφελδ και ο Μαζιμ. Ο πρώτος άδρανής και βαρύν, Ριφκοκίδωνος και έφευρετικός ο δεύτερος. Στα 1890, έχώρισαν. Ο Ζαχαρώφ έμεινε με τόν Μαζιμ. Ο χαρακτήρ του, η ιδιοσυγκρασία του τόν έφεραν στο πλεύρο του Αμερικανού έφευρετού.

Ανα: Η φωτογραφία είναι παρμένη εις την τάζιν ενός σχολείου. Τα παιδιά κυριολεκτικώς πνιγνόνται από την άμμον, που εισχωρεί παντού την ώραν της άμμο-
 θύελλας. Κ' ά τ' ά - Συνεργεία ειδικών μηχανημάτων προσπαθούν να άναυρουν την άκρόα τοποθεσίαν μιας άνεμοθύελλας, που έταξη εις την άμμον...

χής φύσεως των ίδιων φυτών εις το Ι-
 διον Ελλάς. Άποδεικνύουν έπίσης, ότι
 και από άλλες παρατηρήσεις συνάγεται
 ότι ο άνθρωπος είνε υπεύθυνος διά την
 δημιουργίαν των διαφόρων έρημων που
 καλύπτουν σχεδόν εις όλας τας ήπει-
 ρους κατά το μάλλον ή ήττον έκτεταμέ-
 να εδάφη και συχνά απεράντους έκτά-
 σεις, όπως η Σαχάρα εις την Αφρικνήν,
 το έσωτερικόν της Αραβίας, το έσωτε-
 ρικόν της Αυστραλίας, η έρημος του
 Γκόμπι, το έσωτερικόν της Περούας, οι
 στέππες της Σιβηρίας, οι πάμιας της
 Νοτίου Αμερικής και άλλες μικρότερες
 έκτάσεις στην Εύρώπη, στην Ιαπωνία,

στη Γαλλία, στην Γερμανία, στην Ιτα-
 λία, στην Ουγγαρία και στη Ρωσία.
 Φαίνεται ότι και τα εδάφη αυτά ήσαν
 άλλοτε γόνιμα και εύφορα και ότι πρό
 χιλιάδων, πρό έκκατονάδων έτών, —δ-
 πως τώρα στην Αμερικνή— μετετρέπα-

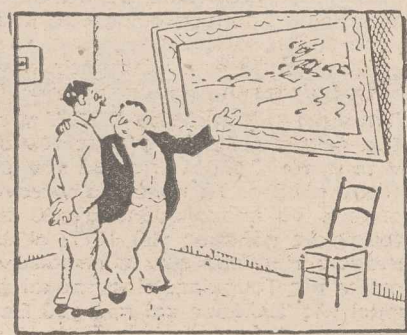
ούρανο. Τα λεπτότατα μόρια της έπι-
 φανείας του έδάφους, τα όποια είνε και
 οι πραγματικοί φορείς της γονιμότητος
 της γής, παρασύρονται όληγον κατ' ό-
 λignon από τις δυνατός χειμαρρώδεις
 θρογγές η άρπάζονται από τους δυνατός
 άνέμους και γάνονται διά παντός, άπο-
 μένου δέ τα άνευ καλλιεργητικής αξεί-
 ας γονδροειδή τμήματα του έδάφους,
 οι έράχοι, οι πέτρες και η άμμος. Το
 νερό σκάβει άρχικώς εις τους άγρούς
 μικρές σχισμές που καλύπτουν συν τώ
 χρόνω όλην την περιόχην και την μετα-
 βάλλουν σε έδαφος γεμάτο θοάδες ρο-
 γήμας και ρευματικές από τις όποιες όλο
 το νερό των θρογγών φεύγει και έξαρ-
 νεζεται συμπαρασύρον εις την θάλασ-
 σαν το εύφορον στρώμα που καλύπτει
 την επήφανεαν της γής, ότι δέ άπομέ-
 νει ξηραίνεται εις τόν ήλιον, γίνεται λε-
 πτή σκόνη και σκορπίζεται έπίσης άνε-
 πιστρέπτε από τους άνέμους.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον έπήλθε και η
 έρημωσις απεράντων περιοχών της Βο-
 ρείου Αμερικής και σήμερον η κατα-
 στροφή έπекτεινεται και τα νέφη της
 λεπτής άμμου σκεπάζουν εσέτι ευφώ-
 ρους περιοχές, άκόμη καλλιεργούμενα
 κτήματα, άγροικίες, εργοστάσια, κατι-
 στήματα, χωριά ολόκληρα και πόλινες,
 εισέρχονται εις τα σπίτια, εις τας σχολεί-
 ας, πνιγνόντα τα ζώα, άφού τας στερή-
 σουν πρώτα της άναγκαίας τροφής των,
 και χιλιάδες πρόβατα, άγέλαδες, γαι-
 δούρια, όλογα, κατσίκες και άλλα κα-
 κτοίκια υπέκυψαν εις την φοβερή μω-
 στίαν παρ' όλα τα προστατευτικά μέ-
 τρα που λαμβάνονται και οι άμμοθύε-
 λλαι καταστρέφουν όττω χιλιάδες οικο-
 γένειες, σθύνουν κάθε χρώμα και κάθε
 ζωή. Αυτό είνε το φοβερό άποτέλεσμα
 της καταστροφής των βασών, της άπο-
 γνύμωσως της γής από τα χαμοδένδρα,
 τους θάμνους και την χλωρίδα ην γένει
 καν της καλλιεργείας του έδάφους. Ού-
 δέποτε όμως εις την ιστορίαν της άν-
 θρωπότητος έσημειώθη τόσο ραγδαία
 καταστροφή της γονιμής επήφανεας της
 γής επί τσών μεγάλων έκτάσεων. Η
 άρπακτική, η ληστρική πράγματι δια-
 γωγή των λευκών κατοίκων του Νέου
 Κόσμου, έχει γίνει και επανάληψιν θέ-
 μα συζητήσεως και κατ' επανάληψιν έ-
 τανόθη πρσόν αυτή υπήρξε καταστρε-
 πτική διά τόν φυσικόν πλούτον της Α-
 μερικής και την έν γένει έθνικήν της οι-
 κονομίαν. Τα άμέτρητα πράγματα ποι-
 μνια των θουβάδων π. χ. έχουν περιορι-
 σθί εις ελάχιστα άπομεινόντα δείγματα
 του ζώου αυτού που φυλάσσονται σε ι-
 διαίτερα πάρκα. Οι κάτοικες έχουν σχε-
 δόν εξαφανισθί, όμοιος δέ και είδη τινά
 ύδροφάρων πουλιών, όπως και πολλά
 ζώα με πολύτιμα δέρματα για γούνες.
 Σήμερα όμως άποδεικνύεται ότι ο λη-
 στρικός αυτός τρόπος του φέρεσθαι προς
 την φύσιν έπέφερε καταστρεπτικώτερα
 άκόμη άποτέσματα εις την χλωρίδα
 και τας καλλιεργησίμους έκτάσεις, πα-
 ρά εις τα ζώα.

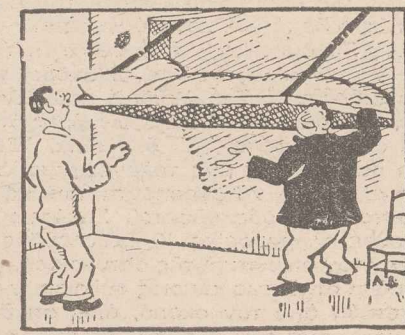
Υπολογίζεται ότι από της κατακτ-
 σεως της Βορείου Αμερικής υπό τών
 λευκών, καταστράφησαν 2.065.000 έκ-
 κατομέτρα καλλιεργησίμου γής και εύρι-
 σκενται καταδικασμένα, χωρίς να υπο-
 ρή ή να σωθών από κανένα μέτρον άλλα
 4 δισεκατομμύρια όκτακόσια έξηκοντα
 έκκατομμύρια.

Ο πρόεδρος Ροζβέλτ περιλαμβάνει
 εις το πρόγραμμά του την δημιουργίαν
 ζώνης πυκνά δασομένης, η όποια, από
 τα σύνορα του Καναδά ως τα σύνορα
 του Μεξικού, δά προστατεύει τις έπαρ-
 χίες που δεν έχουν άκόμη προσέλθει
 από την έπекτασιν του κακού προς Α-
 νατολάς. Και υπάρχουν φυσικά και άλ-
 λα διάφορα προστατευτικά μέτρα διά
 να άποτρέψουν την συνεχιζόμενη αυτήν
 έκχέρσασιν των άμερικανικών εδαφών.
 Άλλά πρέπει να εφαρμόσθουν το ταχύ-
 τερον —εις τας Αλπεας ή χωρικοί έα-
 ναφέρουν επί τών όρων των στα όρεινά
 χωράφια των την γή που οι χείμαρροι
 και οι βροχές παρασύρουν, κατά την ά-
 νοείσιν— διότι άλλως ο παροικιώδης ά-
 γροτικός πλούτος της Αμερικής κινδυ-
 νεύει να εξαφανισθί έν μέρει τουλάχισ-
 στον, μέσα εις τας σκοτεινάς σσνερας
 ληπής άμμου που ως προειδοποιήσαι
 και ως άπειλη, άμμορίζουν από καιρού εις
 καιρόν τόν ούρανόν των μεγάλων πόλε-
 ων και τών άνατολικών άκόμη πολιτειών
 της Βορείου Αμερικής.

Μία θαυμασία έμπνευσις

— Άγόρασες τόσον μεγάλο πίνακα ;
 Δεν είνε ήζερα καυμένη Γιώργη για φι-
 λότεχνο !

— Φιλότεχνος δεν είμαι αλλά έχω πο-
 λύ μικρό σπίτι. Και έξοικονομώ έτσι το
 κεφάλαιό μου...

Μεγαλεία και βάσανα τών έπαγγελμάτων
ΟΙ ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΒΟΛΑΝ

ΟΙ ΣΩΦΕΡ ΤΩΝ ΤΑΞΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ

Το έπάγγελμα του σωφέρ πρέπει να
 θεωρητά ο άριστοκράτης τών έπαγ-
 γελμάτων. Διότι είνε το έπάγγελμα
 που διαθέτει άυτόκινητον. Και στη ση-
 μαντική, ως γνωστόν, κοινωνία, όταν λέμε
 για κάποιον, ότι έχει άυτόκινητον, ίσον:
 «Δέν τού λείπει τίποτε, ζή πλούσιον». Αλ-
 λ' όδέν τού άποτελεί την συνστασε-
 νην των πόδων μας στη ζωή και το ση-
 μα καταθέτν της ευμάρειας, ήτοι το
 σσλασάδισμα της άυτόκινητον, το έχει
 ως εργασία του ο σωφέρ. Νά το πρώτον
 έπαγγελματικόν του μεγαλείον, το όποιον
 όμως έλέπομεν μόνον έμεις οι έξω
 της άκτίνας του βολάν. Ο ίδιος δεν τόν
 άναγνωρίζει. Ποιός όμως έμεινε ποτέ έν-
 τελώς ευχαριστήσιμος από τη δουλειά
 του;

Το σωφέρ δά του άρκοσε για να είνε
 έπαγγελματικός ύπερφανος το ότι
 στραπατσάρει, γελοιοποιεί τις άποστά-
 σεεις ότι ύπηρετεί την πιο σύγχρονη, την
 πιο λατρευόμενη στην έποχή μας θεότη-
 τα: Την ταχύτητα... Και μόνον αυτό;

Το προχειρότερο καταφύγιον για το
 άστογο ζευγαράκι.

Τά μεγαλεία του έπαγγελμάτος του είνε
 κομπολόγι. Αίφνης: «Έξυπνότητις
 της γυναικείας πελατείας! Το δηλνκό
 άγώνι, όπως λέγει το συνάφι του. Είνε
 δουλειά αυτό η γοητευτική πεπτεταιού-
 λα: Το γανθοφορμένο χεράκι από την
 άκρη του πεζοφοριού δίνει το σινιάλο:
 —Ελα σωφέρ.

Αν είσαι σωφέρ με κόκκον φαντασί-
 ας το παίρνεις για πρόκληση. Είνε μία
 τρελήν κορσόν περιπετειών. Είνε μία
 έξυγιες των άλλων. Έχουν και οι ίδιοι
 άυτόκινητον, για να μη η κυρία, άφί-
 νη το θέλημα σου να έντρυφήσιν στο
 λογιστικό λογισμό της κομψής σιλου-
 έττας και στο φευγαλέο άνασφάλμα της
 ασάφιας του ποδογύρου. Και σε λίγο,
 άφού μακαρίσθης το κάθισμα του άμα-
 ξού σου, το όποιον άκούς να δουλεύει
 ...γλυκά, κάτω από τας τρυφεράς έδρας
 της πλέον ούτε κόκκον φαντασίας, για
 να μη νιώσεις την συγκίνησιν του θρι-
 γέματος της άπαγωγής μιας άραιας γυ-

ναίκας. Την φέρνεις μαζί σου επί «πε-
 τέρων άνέμου»... Δέν έχει δέ σημασίαν,
 ότι σε οδηγεί αυτή με τα γκέμια των
 παραγγελιών: «Στρίψε άριστερά, πρό-
 χώρει ίσια, δεξιά τώρα». Κι' αυτό έξ
 άλλου, το να μας σέρνει δηλαδή η γυ-
 ναίκα από τη μύτη τις πλείστες φορές
 μας ξετρελλάινει. Μπορείς να ξεχάσης
 εκείνη την ώρα ότι είσαι σωφέρ. Και να
 πλανήσης τις αισθήσεις σου με μόνη τη
 σκέψη, ότι τρέχεις με έξηντα, όγδόντα,
 έκκατο χιλιόμετρα μέσα σ' ένα κομψέ με
 μίαν κυρίαν. Μπορείς μάλιστα να την
 βαυμάσης κρυφουκταχώντας την μέσα
 από το καθρέφτακι.

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

ταίον: Έχει να κάμη με καλόν πάντα
 κόσμον. Άλλά και ο λάος, όταν πατήση
 το άνάσθρον του άυτόκινητου, γίνεται
 τρομαχτικός του σωφέρ. Στα ύπόλοι-
 πα όγδόντα θγαίνει από την σύγκρουσιν
 αλώθετος, σαν την περιστεράν των ά-
 γοναυτών μέσα από τις συμψηφάδες
 πέτρες. Τόν σώζει φαίνεται η έξάσκησις
 του εις το έπικινδύνως εογάζεσθαι.

Και έπακολουθούν τα άλλα βάσανα
 της δουλειάς, άλλο μαύρο κομπολόγι
 αυτό: Υπάρχει στην τάξι μας, μας λένε,
 άρκετά στενότητα εργασίας. Τα αυτό-ί-
 νητα είνε πολλά. Τα ιδιωτικά, που όδη-
 γούν από τους ίδιους τους ιδιοκτή-
 τες των, πληθύνονται διαρκώς. Οι μοτο-
 σκλέτες έπίσης. Έπεται η πόνκιος
 του τηλεφωνικού δικτύου μας δίχως
 λόγια και περισσότερο. Ο άλλος κάνει
 τη δουλειά του με το τηλεφώνον και πε-
 ριττεύει να άη άσπαρσώπως. Η στε-
 νότης λοιπόν της δουλειάς μας άναγκά-
 ζει να γυρίζουμε «καλντερίμ», όπως το
 λέμε στη γλώσσα μας, άσκαπες δηλαδή
 κορρές για να ψαρεύουμε κανένα τε-
 λότη. Και ζοδούμε άσκαπες δούλην
 κένουμε ζημία στα άστοχαικά που
 είνε τόσο άκριβά. Φταίμε και οι ίδιοι
 που δεν έχουμε ρυθμίσει μερικά πρά-
 γματα του έπαγγέλματός μας. Νά γρα-
 ψτε άκομη για το βάσανο της πιάτσας,
 στην όποιαν κάνουμε αγώνα κάθε ώρα,
 να πιάσ' η κατοχή. Μη παραλείψετε
 να γράψετε...

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

Οι σωφέρ περιμένοντας το τυχερό άγώνι, πιάνουν φιλή κουβέντα στην πι-
 τσα.

Τους ίδιους όμως τους φυλάει ο Θεός.
 Η στατιστική λέγει, ότι στα έκτα
 δυστυχήματα μόνον στα είκοσι υπάρχει
 τρομαχτικός του σωφέρ. Στα ύπόλοι-
 πα όγδόντα θγαίνει από την σύγκρουσιν
 αλώθετος, σαν την περιστεράν των ά-
 γοναυτών μέσα από τις συμψηφάδες
 πέτρες. Τόν σώζει φαίνεται η έξάσκησις
 του εις το έπικινδύνως εογάζεσθαι.

Και έπακολουθούν τα άλλα βάσανα
 της δουλειάς, άλλο μαύρο κομπολόγι
 αυτό: Υπάρχει στην τάξι μας, μας λένε,
 άρκετά στενότητα εργασίας. Τα αυτό-ί-
 νητα είνε πολλά. Τα ιδιωτικά, που όδη-
 γούν από τους ίδιους τους ιδιοκτή-
 τες των, πληθύνονται διαρκώς. Οι μοτο-
 σκλέτες έπίσης. Έπεται η πόνκιος
 του τηλεφωνικού δικτύου μας δίχως
 λόγια και περισσότερο. Ο άλλος κάνει
 τη δουλειά του με το τηλεφώνον και πε-
 ριττεύει να άη άσπαρσώπως. Η στε-
 νότης λοιπόν της δουλειάς μας άναγκά-
 ζει να γυρίζουμε «καλντερίμ», όπως το
 λέμε στη γλώσσα μας, άσκαπες δηλαδή
 κορρές για να ψαρεύουμε κανένα τε-
 λότη. Και ζοδούμε άσκαπες δούλην
 κένουμε ζημία στα άστοχαικά που
 είνε τόσο άκριβά. Φταίμε και οι ίδιοι
 που δεν έχουμε ρυθμίσει μερικά πρά-
 γματα του έπαγγέλματός μας. Νά γρα-
 ψτε άκομη για το βάσανο της πιάτσας,
 στην όποιαν κάνουμε αγώνα κάθε ώρα,
 να πιάσ' η κατοχή. Μη παραλείψετε
 να γράψετε...

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-
 σίγνιστο δρόμολόγιον:»
 «Όταν είμαι επάνω εις
 άμαξάν και κινδυνεύει
 η άμαξά μου να παρα-
 σύρη κανέναν πεζόν λέ-
 γω: Στραβοί είνε σύ-
 τοι οι πεζοί; Και όταν
 είμαι πεζός και κινδυ-
 νεύει να με παρασύρη
 «αμαξά άμαξά, λέγω:
 Στραβοί είνε σύτοι
 άμαξάδες:» Και έν-
 τούτοις, παρ' όλον ότι
 μέσα στο ταξί μπορεί κανείς να
 κουβεντιάξη άθεάτως
 και άνενοχλήτως...

«Άλλά για σταθήτε παδιά: Με έλά-
 ταν να πάρω μεγάλη θούρα από γρά-
 φισμο και το λευκό περιβόλι της σελί-
 νας, η όποια ρεχειλίες ήθη κάνουν 550
 ό,τι για σέε το λευκό γαντί το πολί-
 σμαν της τροχιάς, όταν και σεις πά-
 ρετε φόρα στο δρόμο: Μου έπιβάλλει
 στόπ. ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛ.

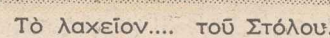
«Έπρεπε να το περι-
 μένουμε, ότι την εοδύ-
 νην τών δυστυχημάτων
 δά την έργαζοντο οι σω-
 φέρ στην κομπούρα των
 πεζών. Έμεις λέμε, ότι
 φταίνε εκείνοι κι' εκεί-
 νοι ότι φταίμε έμεις,
 φαύλος κύκλος, τόν ό-
 ποιον άπηλατάνισε ο
 Καμπούρογλου στο ια-

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ
 ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΩΝ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΥΠΝΩΤΕΡΑ ΣΚΙΤΣΑ

«Και σ'άν φτιάξουν τὰ οικονομικά μου, θά σέ πάρω».

Καλές εἶνε καί ἡ γελοιογραφίες τοῦ Ἑλληνοαλβανοῦ Μεσαρέ, ἰδίως μία πού παριστάνει ἕνα πόλισμαν, πού καταδιώκεται τὸ καπέλλο ἐνὸς πολίτου πρὸς τὸ

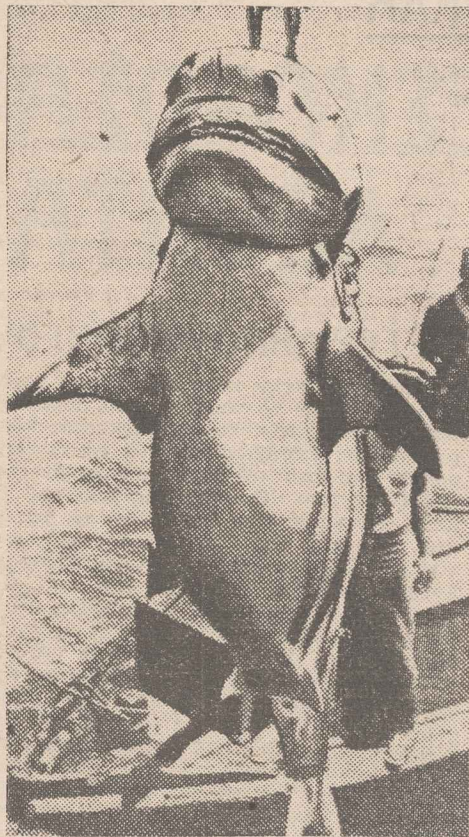
Τὸ δικηγορικὸν τροτουάρ
(Τοῦ κ. Φωκ. Δημητ.)

Τὸ «Ἀλκαζάρ»
(Τοῦ κ. Παυλίδου)

αίς, να δοκιμάζω στενοχωρία εξ αιτίας μιας γυναίκας.

Και όμως όφειλε να μιλάει για μια γυναίκα, δόξαν του. Ήξ αιτίας μιας έρωτικής ριπεταίας αναγκάστηκε να έγκυαλε τον Χονδούραν, όπου έκανε τον χυθθιραν και να επιστρέψει στην τριβιά του πατέρα του, όπου αφιέρω-σε στο θέατρον με τόσο μεγάλην τύχια.

'Απίστευτα σφάλματα και παραδρομαί της ΤΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ

Ο ρόζ κορχαρίας, το τρομερότερο σαρκόφθορο κήτος της 'Ερυθράς Θάλασσας.

Πράγινει ή φύσις, ή τόσοιι τελεία εις τας έκδηλώσεις της, και τερατοουργήματα :

'Από καθαράς αισθητικής απόψεως, άλλα και από γενικιότερας ανθρωπίνης, και συχνά από απόψεως αυτών τούτων τών νόμων της φύσεως, δεν μπορούμε να απαιτηθούμε όχι. 'Εκτός τών από καιρού εις καιρόν αναγγελιομένων «γεννησών τεράτων» και ανθρώπων και ζώων, μήπως και αυτά τα σαρκώματα και αυτοί οι άγχοι σπύγες, στα ζώα και στους ανθρώπους, δεν είναι άνωμαλίες, αντιστοίχως, τερατώδεις έκδηλώσεις της φύσεως; Τί άλλο είναι παρά τερατώδεις έκδηλώσεις, ο τράγος με τα δύο κεφάλια και με τα όκτώ πόδια, το μοσχάρι με το ένα μάτι ή τα διάφορα νεογνά, που γεννώνται ή χωρίς στόμα ή χωρίς κρανίον ή με διπλά όργανα και άκρα. Πόθεν προέρχονται αυτά αι άνωμαλίες, είναι άγνωστον άκόμη και ή 'Επιστήμη, παρά όλες τις έρευνές της, δεν κατορθώσει να εύρη την αίτιαν αυτών τών αντιστοίχων έκδηλώσεων, που εξαφανίζονται κάθε τόσο πίν σκέψιν μας, προσθέτουναι νέα προβλήματα εις το μυστήριον της δημιουργίας.

Βεβαίως κατά ένα οιοδήποτε τρόπον ό κοινωνικός, φυσιολογικός ρόλος των φυσικών νόμων και φαινόμενων διατάσσεται — το μυστήριον είναι διατι και πώς — κι' αντί οι νόμοι και τα φαινόμενα αυτά να καταλήξουν εις την δημιουργίαν φυσιολογικών όντων, έχουν ως αποτέλεσμα την δημιουργίαν τών τεράτων εκείνων, τα όποια, λόγω άκριδώς της μη φυσιολογικής των συστάσεως δεν ζούν έν νέμει, παρά μόνον λίγες ώρες. 'Αλλά αυτές είναι οι μη φυσιολογικές έκδηλώσεις, τα πραγματικά λάθη, άς πούμε, της φύσεως. 'Αλλά εις τήν φύσιν και ίδιως εις το ζωϊκόν βασίλειον αι πραγματικά έσφαλματα είναι πάμπολλαι τελείως φυσιολογικά, αναμειοβήσιμης όμως αντίθετοι προς την αισθητική μας και συχνάτασ πραγματικώς τρομακτικά. 'Αρχίζοντας άπ' τα μικρότατα ζώα, κι' από τα άθεάτα άκόμη, άν τα κοιτάξουμε με το φακό, μέχρι τών πιο μεγάλων, τεραστίων πράγματος διαστάσεων, τα άσχημα ζώα και τα τερατώδη άκόμη θα μπορούσαν να γεννηθούν πολλές σελίδες ειδικού τόμου, που θα είχε βεβαίως μεγάλο ένδιαφέρον.

Είναι άναμειοβήτην όπ' τα ζώα θα

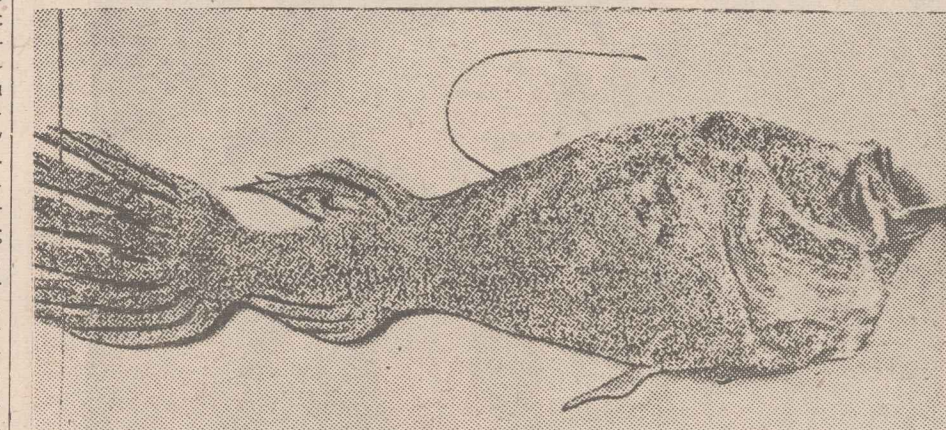
Στατιστική φιλημάτων

Ο Ουόλνυ Ουόλνυ, διευθυντής του μακινιζιά μιας μεγάλης κινηματογραφικής εταιρείας του Χόλλυγουντ, κατήχησε κατά αυτές μίαν πολύ ένδιαφέρουσαν στατιστικήν. Βασίζόμενος εις τήν κατάστασιν εις την όποιαν εύρίσκονται τα χείλη τών ήθελών έπειτα από μίαν έρωτικήν σκηνήν, κατορθώσε να εξακριβώσει εάν οι άστέρες της όδούης φιλοούν καλά ή όχι κατά τας διαφόρους αυτές σκηνάς. 'Εάν λοιπόν πιστεύσωμεν τών ειδικόν αυτών, το πλέον φλογερών ζεύγους είνε ή Μάρλεν Νήτριχ και ό Γκάβρυ Κοόπερ, τα χείλη τών όποίων έχουν ανάγκην από πάσης μακινιζιστικής έπειτα από μίαν έρωτικήν σκηνήν. Είς το τέλος του περιέργου αυτού καταλόγου, εύρίσκονται τα όνόματα της Μάριον Λετ και του Φρέντ Μόη Μούραϊν, οι οποίοι είναι λίαν επιφυλακτικοί εις τας έρωτικές σκηνάς, μετά τας όποιάς το μένει άνέσπαστον.

έπρεπε να θεωρούνται πάντοτε μέσα εις το πλαίσιον του περιβάλλοντός των. 'Επειτα, όπως όλα τα πράγματα εις τόν κόσμον, και ή αντίληψις του ώραιου και του άσχημου είναι κάτι σχετικόν. Λένε π. χ. πως ό γορίλλας είναι το πιο άσχημο ζώο του κόσμου. Κατάμυρος, τεράστιος, με μακρύα παραιορρωμένα χέρια, με ρυτιωμένο το μούτρο και με τη σφοδρά άγρια έκφρασί του, δεν κατορθώνει να φανή «ώραιος», έστω και «νόστιμος», ούτε όταν είναι μικρός, ενώ είναι κανών/σχεδόν όπ' όλα τα όντα μικρά είναι ώραία, τουλάχιστον χαριτωμένα. Το βέβαιον είνε έν τούτοις όπ' και ένας γορίλλας, με όλη τήν άγριότητα του, ίδιως μέσα στο περιβάλλον, που του πρέπει έχει τήν ιδιαίτερή του, τήν άγρια όμορφιά. Μήπως δεν λέμε για τα μπουλντόκ, π. χ., με τήν πλατούρη, παραιορρωμένη μούρη τους, όταν είναι ώραία στο είδος τους, όπ' αυτοί είναι ένα ώραιο μπουλντόκ; Μήπως δεν συμβαίνει, για να συνεχίσουμε τα παραδείγματα, να μάς τρεβά πολύ περισσότερο μία άσχημη γυναίκα από μία ώραία, ένας άνδρας με άκανόνιστα περίεργα χαρακτηριστικά από έναν 'Απόλλωνα;

Φυσικά, εις τόν άνθρωπον παίζει πρωτεύοντα, τεράστιον ρόλον ή έκδήλωση της εσωτερικότητός του, της ψυχής του ή έκφρασις, ή όποια ζωντανεύει και έλκύει και δίνει τήν χάρι και τόν τύπο. Το βέβαιον είναι, όπ'ι πολλά, άν όχι όλα, ά

μως άφάνταστ όμορφιά της φύσεως, που πηγάζει κατά μέγιστον μέρος από τήν πλούσια άκριδώς ποικιλία τών έκδηλώσεων της. Πάντως είναι άναμειοβήτην όπ' τι, όσο και άν θελήσωμε να προσαρμό-

Ο «κεράτιος», το μεγάλο θηλυκό ψάρι με την άλειυτική συσκευή και με το μικρό άρσενικό, ως παράσιτο, στο σώμα του.

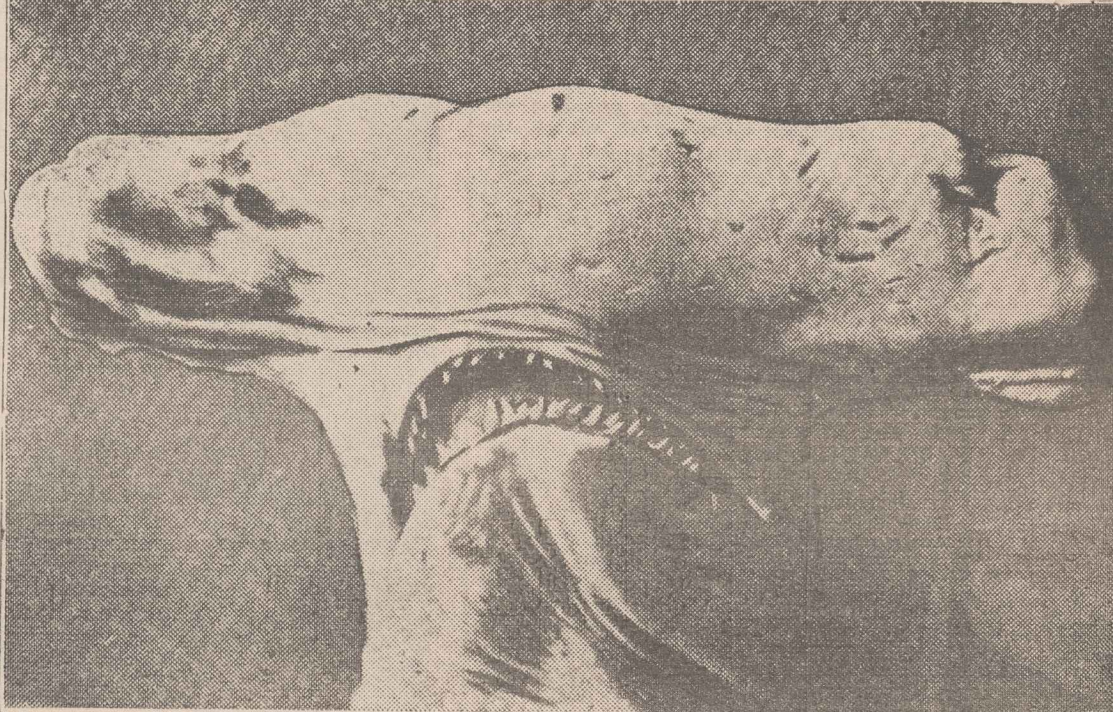
σουμε μερικά πραγματικά τερατώδη όντα εις το περιβάλλον τους, για τήν ένθωπινή σκέψιν μας, για τήν καλαισθησία μας δεν παύουν να είναι τερατώδη, τόνον, ώστε να αισθανώμαστε ένα πραγματικό είδος φόβικης και τρόμου, το όποιον δεν προέρχεται πάντοτε από τόν

εις καιρόν άνακαλύπτονται σε διάφορες άκτές ή και μέσα στα δίχτυα τών ψαράδων. 'Ας αρχίσουμε, στην άνασκόπησιν τών τεράτων αυτών, από κατοίκους τών βυθών, γνωστούς και στις δικές μας, θάλασσες. Τα καθούρια, οι καραβίδες, οι γαρίδες, οι σουπιές, τα καλαμάρια, τα όκταπόδια, τα σελάχια: όλα τέρατα στην όμορφή και στην εμφάνισιν. Φαντασθήτε τα ζώα αυτά—που τα έχουμε συνήθειαν τέτοια που είναι—σε διαστάσεις, οι όποιες να κάνουν εμφανέστερη τή δυσμορφία τους. Μία γαρίδα π. χ., μία καραβίδα, έναν άστακό, έναν κάδουρα ενός μέτρου, με τις τότε, πράγματι τρομακτικές διαστάσεις τους, τα μυστικά τους, που θα ήταν φοβερά μυστικά, ακληρότατα άγχα και το φανταστικό περιεπτώ τους. Φαντασθήτε με μίαν μπροστά σας στή θάλασσα—και στην ξηρά άκόμη, έξω από το στοιχείό του—κανένα όκταπόδι, κανένα καλαμάρι σε σώμα μεγάλο σχεδόν σαν το σώμα ενός ανθρώπου, και με πλοκάμους τριών, τεσσάρων, πέντε μέτρων μήκος! 'Υπάρχουν σελάχια, όπως το είκονιζόμενο στις σελίδες του άβρου του, που θάβουν μήκος τεσσάρων και πέντε μέτρων και είναι έπικινδυνώδιστα και διότι έχουν ισχυρότατα δόντια και διότι με τήν ούρά τους, που είναι σαν γερό μαστιγίο και καταλήγει σ' ένα δυνατό άγκάθι, μπορεί να προσεγγίσουν δύσπληροτατες πληγές, και διότι το σώμα τους εκπέμπει τάν ηλεκτρικές έκκενώσεις, που μουδιάζουν τόν έχθρο, που τα πλησιάζει ιδιότυπα, τήν όποιαν έχουν και άλλοι κάτοικοι τών θαλασσών. Το μεγάλο αυτό σελάχι εύρίσκεται επάνω σ' ένα οιοδρόδρομικό βράγιον, του όποιου καταλαμβάνει το φάρδος έξ ολοκλήρου. Σ' ένα βαγόνι έπισης εύρίσκεται το άλλο φορικό τεράσ-φαντάσμα, βαρούς δύο ολοκλήρων τόνων, το ψάρι-διάβολος, το όποιο ζή στα πολύ μεγάλα βάθη. 'Απαισιο τήν ύψη, αλλά ένδιαφέρον ως ψάρι.

Περίεργα είναι τα δόντια του, σαν στρογγυλές μικρές, μυλόπετρες, φθινόμενα έπιπδες, διά να σπάνε και να συν-

φόθο του κακού, που μπορούν να μάς κάνουν, αλλά από ένα ένδομυχο σύσπασμα μπρος στην πραγματική άσχημία τους.

Η θάλασσα π. χ. με τήν άπεραντοσύνη της και το τεράστιο βάθος της, κρύβει όντα, τα όποια σπανίως βλέπει το άν-

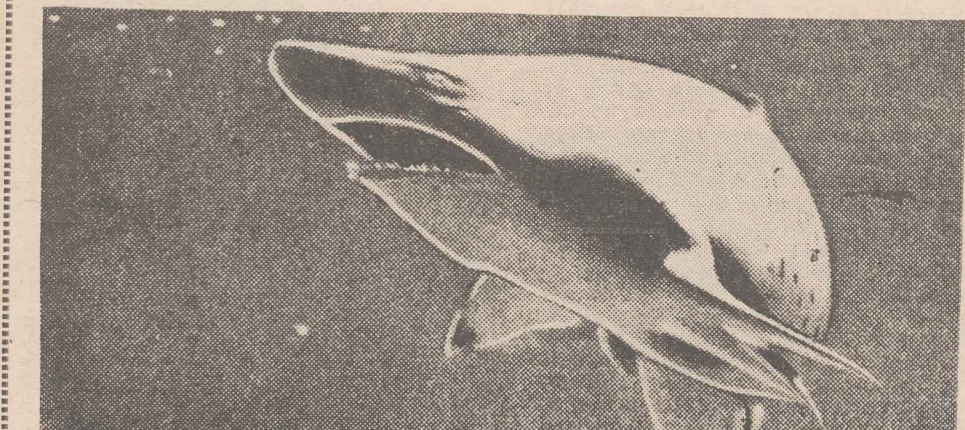

«Ζυλάνκος» (το ψάρι-σφυρί) του 'Ινδικού 'Ωκεανού

φύσεως έδημιούργησαν τα δύσμορφα ζώα ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

τρίβουνε τα παντός είδους κογκυλία, που άποτελούν κατά μέγιστον μέρος τήν ληγεί σε αίχμη. Το άκρον αυτό κάνει ριστέρα, πάνω από το στόμα του, δεν είναι μάτια» είναι σαν ένα είδος ρουθού-

σκεύην, έν είδει μακρού σφύματος, με άκρον κατά τι χονδρότερο, που καταλινγει σε αίχμη. Το άκρον αυτό κάνει ριστέρα, πάνω από το στόμα του, δεν είναι μάτια» είναι σαν ένα είδος ρουθού-

Τίγρις της θάλασσας, ο φοβερότερος κορχαρίας που υπάρχει.

νια. Τα μάτια είναι από πάνω από το κεφάλι και δεν φαίνονται στην εικόνα. Τα δύο άκρα, που φαίνονται σαν σταυρωμένα χέρια, είναι τα μπροστινά του περύγια. Το όγκωδέστατο αυτό ψάρι δεν κολυμβά σχεδόν καθόλου, ζή εις το βάθος της θάλασσας μετάξυ τών βράχων και τών φυκιών του πυθμένος και, καθώς του λείπει ή έκκινισία, πρέπει να μετακινείται άλλα μέσα, για να έπιπύρη ή διάτρησή του. 'Ενα από τα χαρακτηριστικά του ζώου αυτού είναι όπ' ή σπονδυλική του στήλη έπεκτείνεται εις ένα είδος λεπτής κινητής ούρας, ή όποια χρησιμεύει εις το να προσελκύη προς το τέρας αυτό διάφορα ψάρια, ίδιως καθούρια, άστρακα και μαλάκια, τα όποια, όταν φθάσουν κοντά στο στόμα του τέρατος, δεν προσφθίνουν πλέον να φύγουν και συντρίβονται μέσα στα φοβερά πλατεία δόντια του τα γεμάτα προσεχός.

'Ενα άλλο από τα τερατώδη όντα του βυθού, που άνήκει εις τήν οικογένειαν τών κορχαρίων και ζή μάλλον εις τόν 'Ινδικόν 'Ωκεανόν, είναι το ψάρι-σφυρί. Το έπιμκες σώμα του καταλήγει σ' ένα μακρουλό κεφάλι, το όποιον εξέχει αρκετά από τις δύο μεριές, ακριδώς με σκήμα χονδρής σφύρας. Τα δύο μάτια εύρίσκονται το καθένα εις το ένα άκρον της μακρουλής αυτής κεφαλής και το στόμα, με διπλή σειρά μυτερών δοντιών, άμέσως εκεί, που αρχίζει το σώμα. Το τερατώδες αυτό εις τήν εμφάνισιν ψάρι δεν είναι ούτε τόσο μεγάλο, ούτε τόσο έπικίνδυνον, όσο είναι οι άλλοι κορχαρία, μεταξυ τών όποιων φοβερότερος και άπό απόψεως όγκου και από απόψεως άγριότητος, τοχύυτος και εμφάνισις είναι ή τίγρις της θάλασσας, ή όποια μπορεί να φθάσθ το μήκος 8 και 10 μέτρων, έπιτίθεται έναντίον τών μεγαλειτέρων κατοίκων του βυθού, και της φάλαινης άκόμη, και μπορεί με μία μόνη δαγκωνία να κόψη έναν άνθρωπο στη μέση.

'Ενα από τα περιεργότερα εις το είδος του ψάρι είναι ό κεράτειος. Το θηλυκό φθάνει μέχρι μήκους 1 και πλέον μέτρου και είναι έρωδιόσμεν, όπως και το ψάρι-διάβολος, με μίαν άλειυτικήν συ-

νη, καθιστά το ψάρι αυτό πρώτης τάξεως... άλιεία.

'Ενα άλλο περίεργον φαινόμενον του

σκεταί προσκεκολλημένο ως παράσιτο εις το σώμα του κατά πολύ μεγαλειτέρου θήλεος.

'Εκτός από τα άνωτέρω υπάρχουν ψάρια ολοσπρόγγυλα, που λέγονται φεγγαρόψαρα-φίλοι, υπάρχουν οι δράκοι της θάλασσας, οι βάτρακοι της θάλασσας, τα πολύχρωμα και διαφόρων περιέργων σχημάτων ψάρια τών τροπικών θαλασσών, τα ψάρια, τών όποιων το στομάχι έχει μεγίστην ελαστικότητα και βγίνει από το σώμα τους, πράγμα, που τους έπιτρέπει να καταβροχθίσουν συχνά άλλα ψάρια, πολύ μεγαλειτέρα από τόν εαυτό τους. Δεν πρέπει δε να λησμονηθούν τα παντός μεγέθους χείλια, τα όποια είναι τρομερά άδύνατα και μπορούν να φθάσουν εις τήν θάλασσαν εις μήκος 20 μέτρων και πάχος μεγαλειτέρων τών 2 μ.

Αναμειοβήτως, εις τήν εμφάνισιν, τήν σπανίαν πάντως, αυτών τών τεράτων του βυθού όφελεται ή τόσο ένδιαφέρον από αιώνιαν ήδη, παράδοσις μετάξυ τών ναυτών περί της ύπαρξεως θαλασσιών θείων γιγαντιών διαστάσεων, που μπορούν να παρούρουν εις τα βάθη του άκεανού και ολοκλήρα πλοία άκόμη.

'Αλλ' άς έλθουμε εις τήν ξηράν. Τι είναι αυτό το μαύρο τέρας με τα μεγάλα

'Ασπάλας (τυφλοπόντικας) της Βορείου 'Αμερικής.

τήν χελιδονοουρά. Μοιάζει σαν άποτρόπαιο, κακό φάντοσμα—σκέφθηκε τί θα ήταν ή εμφάνισις τέτοιων ζώων, μήκος ενός ή δύο μέτρων!—και τα θυμμένα μάτια της δείκνυν ότι εύρίσκεται εις κατάστασιν άμύνειν.

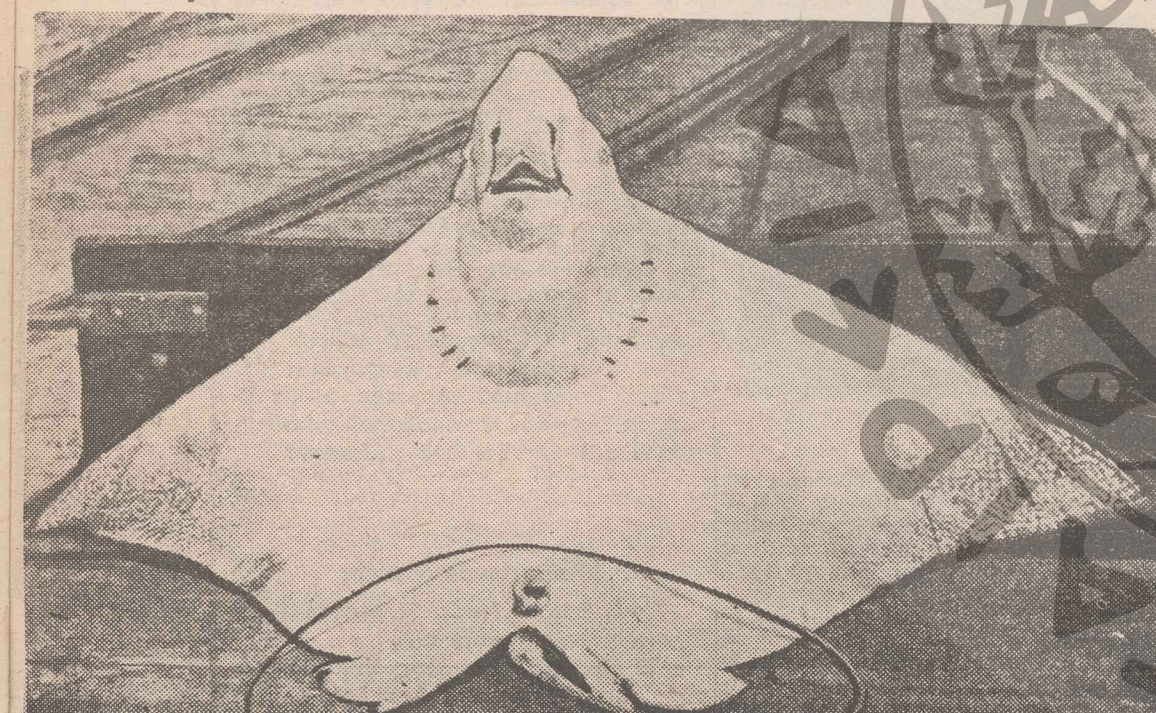
'Όταν νομίζη πως βρίσκεται σε κίνδυνον, προσπαθεί να διώξη τόν έχθρό της, εκπέμποντας μία φοβερή κακοσμία—φοβερή για τα μικρά ζώα, έννοείται, και για τα έντομα, τα όποια προσπαθεί να τρομάξη—και με τις δύο κόκκινες άποφύσεις, που έχει στο τέλος του σώματος. Και τί περιέργη εμφάνισι, με τα μεγάλα της αυρά άνωρθωμένα και τα πτερά έτοιμα για να πετάξη, έχει αυτή ή κοινή υακτερίδα, που πετάει κάθε βράδυ γύρω από τα σπιτία μας! 'Αλλά και αυτό το είδους ύπάρχουν στη Βραζιλία, στο Μεξικό, στις 'Ανατολικές 'Ινδίες, τερατώδεις πραγματικά εμφάνισεις, τέσσερης-πέντε φορές μεγαλειότερες από τις δικές μας, που ρουφούν τή νύκτα το αίμα τών θυμάτων τών ζώων ή ανθρώπων—με μία «ρούπα, που τους άνοίγουν στο λαιμό με το σουβλερό ράμφος τους, ενώ κινούν συνεχώς τα πτερά τους, για ν' αποκοιλιζούν τα θύματά τους. Είναι οι βαμπίροι. Το ώραιο πουλί-έν τέλει, που δείκνει μία άπό τις εικόνες μας, είναι ένα είδος κόρακος με τεράστιο ράμφος, που βαραίνει περισσότερο σχεδόν άπ' όλο του το σώμα.

'Ας ληφθ' υπ' όψιν, όπως είπαμε, ότι θα μπορούσε να γραφθ' ολοκλήρος τόμος μεγίστου ένδιαφέροντος διά τα διάφορα δύσμορφα και τερατώδη όντα της φύσεως και όπ' με το άρθρον τουτο έσπώσωμεν, χάριν τών άγνωστών του «'Εργου», μίαν μικράν βόνον πυκνήν του μεγάλου μυστηρίου του σύμπαντος.

P. ΚΡΑΟΥΣ

'Αεροναυτική πόλις

Δύο πολύ μικρά χωριά της Αυστραλίας, το Ρίτσμοντ και το Ουίντντον, εύρισκόμενα πολύ πλησίον άλλήλων, άφριμούντα συνολικώς διακοσίους μόνον κατοίκους, μετεβλήθησαν από μίαν ήμέρας εις τήν άλλην εις μίαν ένδιαφέρουσαν πόλιν. 'Η σγεδν μαχηκή αυτή μεταβολή όφελεται εις το ύπουργείον 'Αεροπορίας της Αυστραλίας. Χίλιοι και πλέον στρατιώται της άεροπορίας με τάς οικογενείας των έγουν ήδη έγκαταστηθ' εις τα δύο αυτά χωριά, όπου άνεγείρονται μεγάλαι κατοικαί, ένα σχολείον, ένας κινηματογράφος και ένα νοσοκομείον, ενώ εις τους δρόμους τοποθετούν φωτεινά σήματα διά τήν ρύθμισιν της κινήσεως. Το στρατιωτικόν άεροδρόμιον του Ρίτσμοντ θα είνε ένα από τα μεγαλειέτερα της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Πλησίον του αεροδρομίου κτίζεται ένα ξενοδοχείον, που θα άποδίδη εις τόν ιδιοκτήτην του περί τάς 20.000 λίρας έτησίως.

Σελάχι 4 μέτρων από τόν κόλπο της Βεγγάλης

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Παριζιάνικα μοντέλλα

Τρία κομψότατα παριζιάνικα σύνολα, που εκκράρισε ο πολὺς Λουσιέν Λε-λόγκ, γιὰ πρῶτὴ καὶ ἀπογευμα.

Τὶ προτιμᾶτε : Μπλουζὰ ἢ «Ζιλέ» :

Τὶ μᾶς τραβᾷ πρῶτα-πρῶτα τὴν προσοχὴν στὸ «ντέ πιέζ»; Τὸ τρίτο μέρος : ἡ λαοδὴ ἢ μπλουζά.

Μᾶς βοηθεῖ ἐπὶ νὰ ἀνανεώσουμε τὰ φορέματά μας, γὰρ τὸς δώσουμε μίαν καινούργια χάρι ἢ μίαν ἀσάφιστὰ ὅλως διόλου ἀνδρική, ἀκολουθώντας τὸ γούστο μᾶς ἢ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἐπαγγέλματός μας.

Καί, ὅπως μπορούμε νὰ τὴν φτιάξουμε ἢ ἰδίως πολλές φορές, θὰ εἰμαστε πάντα ντυμένες μὲ τὴν τελευταία λέξὴ τῆς μόδας.

Μερικὲς γυναῖκες μποροῦν νὰ βαλλοῦν ὅτι

Πολὺ οἶκ' αὐτὸ τὸ «ἀνδρόμιλ» ἀπὸ βελούδου Βελτράμ.

νῶναι. Εἶναι αὐτές, ποὺ ἔχουν φορεῖς πλάτες. Τὸ ἴδιον γιὰ τοὺς πηγαίνει θαυμάσια. Εὐτυχισμένες γυναῖκες!

Γιὰ τίς ἄλλες εἶναι κατὰλληλα τὰ ζιλέ ἢ οἱ μπλουζές.

Τὸ ζιλέ πηγαίνει ἐξαιρετικὰ στὴς ἀδύνατες καὶ οἱ μπλουζές στὴς παχουλές.

Ἔνα λαϊνὰ, τοῦλ' σκατωέζικο, «κίτρινο» ἢ μαύρο, μὲ μίαν ἀσπρὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο χρῶμα, πᾶσι πολὺ σὲ ἓνα «ντέ πιέζ» μαρρὸν ἢ πράσινο. Αὐτὸ τὸ ὄψος, τὸ τόσο νοστινὸ, δισκοῦται στὰ καλλιτέρα μαγαζιά. Αὐτὲς οἱ μπλουζές εἶναι πολὺ καλὲς καὶ ζεστές.

Γιὰ τίς ἀπονευματμένες ὥρες καὶ ἐὰν εἴμαστε προσκεκλημένες σὲ κάποιο σπiti, οἱ μᾶλινες δαντέλλες, σὲ φωτιστὴ χρώμα, μᾶς δίνουν τόση χάρι!

Μποροῦμε ὅμως νὰ βάλομε καὶ μαῦρη νταντέλλα, ποὺ ἀφίνει νὰ φαίνεται τὸ δέμα μᾶς.

Τὸ θομπὸ βελούδου εἶναι κι' αὐτὸ πολὺ ζεστὸ καὶ τόσο ἐλαφρὸ.

Οἱ γυναῖκες, ποὺ κρυώνουν πολὺ, βάσουν γιλέκο γούνιν. Ἔτσι εἶναι πάντοτε οἶκ.

Ἡ μπρεϊτσουάντζ εἶναι καλὴ. Καὶ οἱ ἀπομυήσεις εἶναι ἀφάνες.

Τὸ ζερσὺ εἶναι πολὺ κατὰλληλο γιὰ τὸ χειμῶνα. Κεντημένο μὲ βελονιές, μὲ πένες, γανθισμένο μὲ «μπιέ», σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς, ὅταν εἶναι μαῦρο, θὰ τὸ ἴδουμε στὰ πρῶτα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰσθε πολὺ νέα, γιὰ νὰ φορέσετε αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς μπλουζάς.

Ἰατέρα ἀπὸ τὸση ὥρα, ποὺ χάσετε σὲ ἓνα μαγαζί, διαλέγοντας γιὰ τίς μπλουζές σας ἢ τὰ ζιλέ τοῖς ἀσπράς, «κουρακά» καὶ τὸς ἄλλὰ ὄψα, θὰ ἐπανελάτε στὸ «κρεπ-στέν», ποὺ ὁμορφύνει ὅλες τὴς γυναῖκες, ἐὰν ἔχουν τὴν τύχη νὰ διαλέξουν τὸ ὁποῖο ἢ τὸ ἀνοικτὸ πρῶτα ἢ τὸ «ῥοζ-μπιέ».

Τὰ μακρὰ, μᾶλλον φαρδύ, μαβικά, οἱ πιετῖνες δίνουν τόση χάρι στὴ σιλουέττα! Ὅτι ἴδουμε τὸ ἀπὸγευμα μπλουζές μὲ μετὰ ῥεθὲρ «κλουνι», κλειστὰ μὲ μίαν γραβάτα παρῖνιον σὲ ἓνα κολλὰτὸ ἀνδρικό («παστράν»). Λίγες μπλουζές ντεκολετὲ ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ βράδυ.

Τὸ βράδυ θὰ ἀφάσωμε τὸ λαμέ, γιὰ νὰ βάσωμε «ὀττομάν» λαμέ ἢ μουςσελίνα με-ταωπῆ.

Τὸ ὀττομάν θὰ σὰς ἐξυμπεριγράψῃ περίφημα, ἀν τὸ φτιάξετε ἐτσι:

Γιλέκο κλειστὸ πολὺ ψηλὰ φορεμένο, κάτω ἀπὸ ἓνα σιμόν μὲ κοντὰ μαβικά.

Τὸ «κλαμὲ ντορ» (μὴ τρομάξετε. Βρίσκει τέτοιο λαμέ μὲ πολὺ φθινόχ τιμὴ), μὲ μικρὰ γιὰκ, ἔχει πολὺ σουζέ.

Κι' ἂν δὲν θέλετε τίποτα ἀπὸ αὐτὰ, δια-σῶτε, κυρίως μου. Πλέξτε μίαν «βροδὺν» μπλουζάν. Μὲ χρυσὴ κλισιὰ, φθοροποιεῖν στὸ γιὰκ, θὰ σὰς κἀνὶ τόσο νέες, τόσο χαριτωμένες.

Τὶ φοριέται ἐφέτος

Τὰ καλὰ ὄψαματα κοστίζουν ἀκριβὰ! Οἱ γούνες τὸ ἴδιο. Δυστυχῶς τὸ πορτοφολάκι μᾶς τὸ δυστυχὸν δὲν γεμίζει.

Ἔτσι διερωτώμεθα, πὺς θὰ τὰ καταφέρω-με ἐφέτος μὲ οικονομία νὰ ντυθῶμε καλά...

Οἱ καλὲς ραπτῆρες μποροῦν ἴσως νὰ μᾶς βοηθήσουν. Πρὸς ἡμεῖς ἀκριβὸς ἐρώτησα μίαν διακεκριμένη «κουτυριέρ» τί λυοὶ βρίσκει.

«Τὶ τὰ θέλετε; μοῦ ἀπάντησε. Σῶσουμε νὰ ντυθῶμε τὸν κόσμο καὶ φθινὰ καὶ ἀκα-λὰ. Πρῶτος στὰ καλλιτέρα («ἀτελιέ») καὶ βγᾶ-στε συμπεράσματα. Ὅταν θὰ ἔχετε τελειώ-σει τὴς ἐπισκέψεις στὰ καλλιτέρα («ἀτελιέ»), τότε θὰ εἰσθε σὲ θεοὶ νὰ δώσετε τίς κατὰ-λινες συμβουλές στὴς ἀγαπητὲς ἀναγνώστρι-ες τοῦ «Ἔργου».

Ἀκολουθῶσα αὐτὴ τὴ σπουδαία συμβουλὴ καὶ σὰς φέρω σήμερα τὴν μεγάλαν δόξαν τῆς ἐποχῆς: τὸ νέο, τὸ χαριτωμένο, τὸ ἐξαιρε-στικὸ «ντέ πιέζ» (δύο κομμάτια). Παρουσιάζεται σὲ τὸς εἰδὴ αὐτὸ τὸ «ντέ πιέζ», ποὺ μίαν γυναῖκα μπορεῖ εὐκόλῃ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὸ τὸ φορέμα, ποὺ θὰ εἶναι τόσο οἶκ.

Νὰ θὰ λέγατε: Ἔνα «ντέ πιέζ» καὶ ἓνα ταγιέρ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο.

Ὁχι. Τὸ «ντέ πιέζ» δὲν εἶναι τόσο σο-δαρὸ.

Πρέπει πρὶν νὰ γυρίσωμε στὰ μαγαζιά, γιὰ νὰ διαλέξωμε τὸ ὄψος, νὰ κάνωμε μὴ-πο-στὸν καθρέφτη γενικὴ ἐξέταση τῆς σιλου-έττας μᾶς.

Πόσα λῶθη θὰ ἀπερθεύοντο, ἐὰν μίαν γυ-ναῖκα ἐπαιρνε ὅλες αὐτὲς τὴς προφιλῆσεις! Εἰσθε ὕψηλὴ καὶ ἀδύνατη. Τότε διαλέξετε τὸ χρῶμα, ποὺ σὰς ἀρεσεῖ. Ἀλλὰ, ἐὰν εἰσθε πα-χουλὴ, σὰς θὰ θέλατε, προσοχὴ! θὰ εἶναι καλ-λτερο νὰ παρατηρήτε τὸ «ντέ πιέζ» καὶ νὰ προτιμήσετε τὸ «τροῦὰ πιέζ», φοῦστα ἀνοι-κτῆ. Ἔνα «ζιλέ» καὶ τὴν «κακέτα». Μὴ πῆρετε ποτὲ ἀνοικτὰ χρώματα ἢ γυαλιστέρῃ ὄψαμα-τα, σκατωέζικα ἢ ριγέ. Ἔνα ὄψος θὰ εἶναι πολὺ καλὸ.

Ἔτσι οἱ φίλες σας, μόλις σὰς ἴδουν μὲ θαυμάσιον θὰ σὰς πουν:

Πόσα ἀδύνατοι!

Τώρα ζευρῶμε τὶ μᾶς πηγαίνει. Τὰ χρώμα-τα; Τὸ μαῦρο, βελούδω. Ἡ τὸ κεραμιδί, ποὺ πηγαίνει τόσο μὲ ἀσπράκον, μὲ λουτρά καὶ γενικά, μὲ ὅλες τὴς γούνες. Τὸ μπλε μαῖον δὲν συνιστάται τόσο γιὰ τὸ χειμῶνα. Τοῦ χρειάζεται ἥλιος.

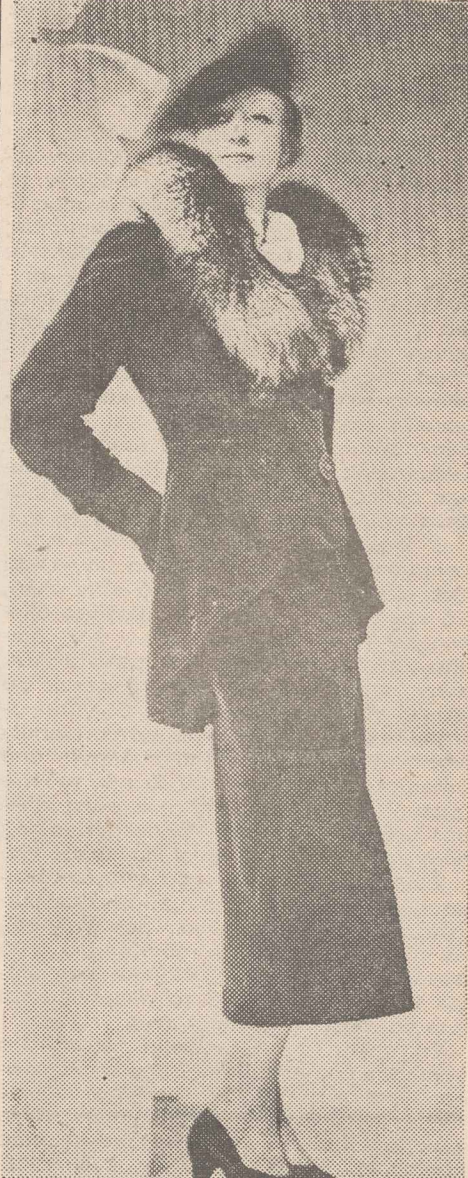
Τὸ μαρρὸν καὶ τὸ σκούρο πράσινο προτι-μᾶται γιὰ τὴν ἡμέρα. Κανένα ἄλλο χρῶμα γιὰ τὴν κοκέτα καὶ οἱ γυναῖκες.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ μαύρου εἶναι πολ-λά. Μποροῦμε νὰ δουλέψωμε, νὰ φάμε, νὰ δεχθῶμε ἐπισκέψεις, νὰ βγῶμε τὸ βράδυ. Βελούδω προκίετα γιὰ τὸ «ντέ πιέζ». θὰ ἔχω-με δύο γιὰκάδες-ρεθὲρ γούνινους καὶ ἀρ-πες σκέτες ἢ μὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς: Πορτοκαλί, κίτρινες, πράσινες ἀνοικτές.

Γιὰ σὰς, ποὺ μένετε σὲ ἐξοχὴς, μακρὰ ἀ-πὸ τὴν κίνησι, τὸ θορυβό, τῆς Ἀθήνας, προτιμήστε τὸ «ντέ πιέζ» μᾶλλον ἢ πρᾶσι-νο σκούρο ἀπὸ τοῦτον.

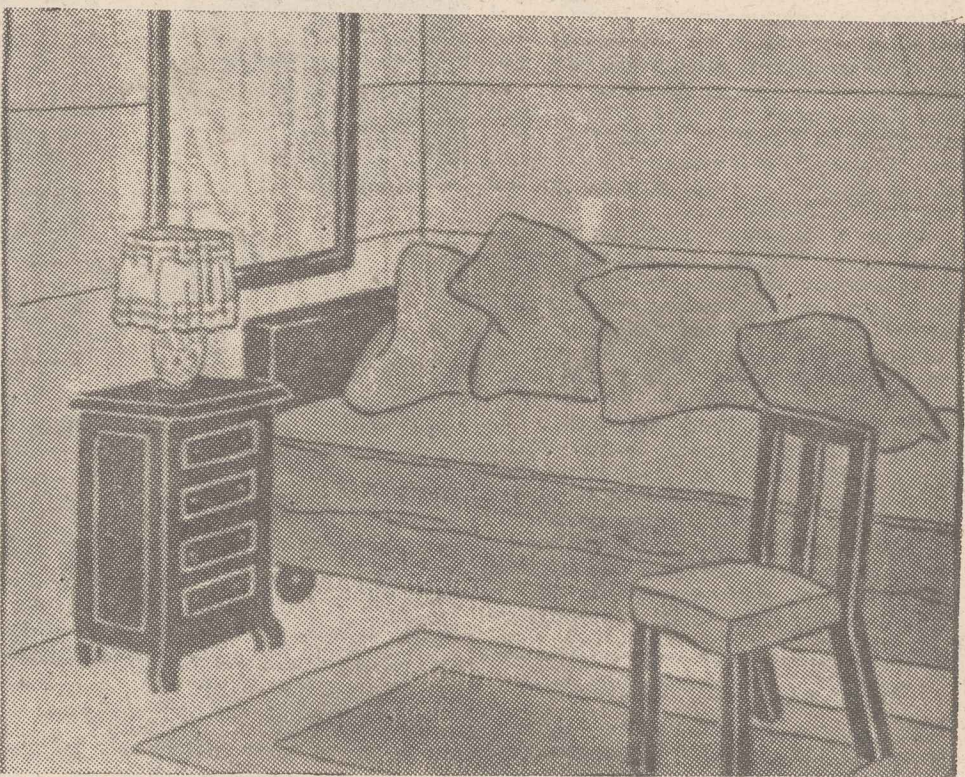
Παριέντες ἀπὸ τὰ ἀνδρικά «ἀμπι» μερικὲς ρεθινγκές, λίγο μακρὺς πίσω, θὰ εἶναι ἡ κατὰστροφὴ μίαν γυναῖκα, ποὺ πέρασε τὸ εἶκος πέντε καὶ ποὺ τὸ σπῆθος τῆς εἶναι λί-γο μεγάλον.

Ἡ ρεθινγκά, ποὺ εἶναι λίγο μακρὰ πίσω, ληπτῇ τὴν μέση, ἰδίως ὅταν τελειώθῃ σὲ στενὰ «γκοντὲ».

Τὶ εἶναι πρὸ ἀρεστὸ γιὰ μίαν γυναῖκα ἀπὸ τὸ νὰ αἰσθάνηται, ὅτι τὴν θαυ-μάζουν : Τὶ τὸ πρὸ ὥρα, ὅταν φο-ρῇ αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸν κοστούμι τοῦ Κρίντ ἀπὸ βελούδου καὶ λαϊνὰς μαύρου.

Τὸ κομψὸ σπιτί

Ἡ τραπέζαρια ποὺ δὲν χρησιμοῦσε-παρὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, τὸ σαλόνι ποὺ ἀνοίγει μίαν φορά τὴν ἐβδομάδα γιὰ νὰ δεχθῇ τοὺς ἐπισκέπτας καὶ νὰ κλει-σῇ ὑπὲρ τὴς πόρτες τοῦ μᾶς φαίνεται σήμερα σὰν γελοία παλτέλεια.

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια προτιμοῦσα-με νὰ περιορίσωμε τὰ παιδιὰ μᾶς σὲ ἓνα δωμάτιο ποὺ ἔδλεπε σὲ φεγγίτι γιὰ νὰ κάνωμε σαλόνι τὴν κάμαρα ποὺ ἔδλε-πε στὸ δρόμο.

Τώρα ὅμως ποὺ σκεδὸν ὅλα τὰ σπι-τὰ εἶναι μᾶλλον ζωηρὰ, «κουκλιστικά» μποροῦμε σὲ ἓνα δωμάτιο νὰ ἔχωμε τὴν τραπέζαρια, τὸ γραφεῖο καὶ τὸ σα-λόνι. Τὸ δωμάτιο αὐτὸ λέγεται «λιδιγκ-ρουζ», ὁποῖα κάμαρα ποὺ ζοῦμε.

Αὐτὸ τὸ δωμάτιο ἐπιπλύνετε πολὺ εὐκόλῃ μεταχειριζόμενες τὰ παλὰ μᾶς ἐπιπλά. Ἔνας παλιὸς μπουφές γίνεται πολὺ εὐκόλῃ βιβλιοθήκη. Σὲ ὅλο τὸ ἐ-πάνω μέρος βάζωμε βιβλία. Στὸ ῥάφι ποὺ ἐνώνητε τὸ ἐπάνω μὲ τὸ κάτω μέρος βάζωμε περιοδικὰ. Στὸ κάτω μέρος βά-ζωμε τὰ λεζικά τὰ παλὰ περιοδικὰ τὰ χαρτιά, τὰ φάκελλα.

Τὸ ντιβάνι ἐπίσης μπορεῖ νὰ μῆνι στὸ «λιδιγκ-ρουζ» γεμάτο μαξιλαράκια. Μπο-ρεῖ νὰ κοιμηθῇ πάνω καὶ ἓνα παιδάκι ἢ μίαν νεμεουαζέλιτσα πολὺ καλὰ, καὶ ἡ-ναπαυτικά.

Τὸ ντιβάνι ἐπίσης μπορεῖ νὰ μῆνι στὸ «λιδιγκ-ρουζ» γεμάτο μαξιλαράκια. Μπο-ρεῖ νὰ κοιμηθῇ πάνω καὶ ἓνα παιδάκι ἢ μίαν νεμεουαζέλιτσα πολὺ καλὰ, καὶ ἡ-ναπαυτικά.

Τὸ ντιβάνι ἐπίσης μπορεῖ νὰ μῆνι στὸ «λιδιγκ-ρουζ» γεμάτο μαξιλαράκια. Μπο-ρεῖ νὰ κοιμηθῇ πάνω καὶ ἓνα παιδάκι ἢ μίαν νεμεουαζέλιτσα πολὺ καλὰ, καὶ ἡ-ναπαυτικά.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ἀλλαγὴ ἐπιδερμίδος

Πόσες γυναῖκες δὲν ὀνειρεύονται τὴν ἀλλαγὴν — ὅπως τὸ φεῖδι — τῆς ἐπιδερ-μίδος των καὶ τὴν ἀπόκτησιν νέας. Τὸ τοιοῦτο κατορθοῦται διὰ τῆς χρήσεως φαρμάκων ποὺ συντελοῦν σὲ νὰ ἐξ-φλουδίσουν τὴν ἐπιδερμίδα μᾶς καὶ στὸ φῦτρωμα νέας. Δὲν συνιστοῦμε φυσικὰ νὰ γίνεται κατάρχησις αὐτῆς τῆς θερα-πείας, ἀλλὰ ἂν γίνεται μίε φορά στὰ τρία τέσσαρα χρόνια δὲν βλάπτει.

Φυσικὰ ἡ θεραπεία αὕτῃ ἀπαιτεῖ δερ-ματολόγον εὐσυνειδητόν ποὺ νὰ ἐξε-τάσῃ καλὰ τὸ εἶδος τῆς ἐπιδερμίδος καὶ ἀναλόγως νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ φάρμα-κον ποὺ θὰ φέρῃ τὸ ξεφλούδισμα, χω-ρὶς νὰ κἀψῃ τὴν ἐπιδερμίδα. Ὅλη ἡ τέ-χνη συνίσταται στὸ νὰ καταλάβῃ ὁ γι-ατρός ἂν ἡ ἐπιδερμὶς ἔχῃ ἀρκετὴ ἐλα-στικότητα, ὥστε νὰ ἀνθεξῇ στὸ ξεφλού-δισμα καὶ νὰ δώσῃ καλὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ μόδα

Τὶ φορεῖ ἡ κομψὴ Παριζιάνικα

Πὺς πρέπει νὰ κοιμάσθε

Ξεράτε ἄρα γε πὺς χρειάζεται καὶ στὸν ὕπνο σας κάποια προσοχὴ ;

Ξεράτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ κοιμάται κανεὶς ὅπως φθάσῃ ;

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι κοιμοῦνται θάζοντας τὸ χέρι τους κάτω ἀπὸ τὸ μά-γουλό τους. Προσοχὴ ! Ἡ θερμότης ἀ-πὸ τίς παλῶμες σας προδιωθεῖται τὸ δερ-μα τοῦ προσώπου σας, ὅχι μόνον στὸ ν' ἀποκτήσῃ ρυτίδες, πρῶτα ποὺ δὲν εἶ-ναι βέβαια καθόλου εὐχάριστο, ἀλλ' ἄ-κόμη καὶ νὰ θγάλῃ τρίχες, ποὺ κα-ταντὰ κυριολεκτικῶς τραγικὸ. Καὶ δὲν πρέπει νὰ φανῇ παράδεον ἂν σὰς πᾶ-ὅτι οἱ περισσότερες γυναῖκες ποὺ τὰ μάγουλά τους παρουσιάζουν τριχοφυΐα ὁμοία μὲ ἐφθῶς 18 ἐτῶν, χρεωστοῦν αὕτῃ τὴν συμφορὰ τους στὸν τρόπο ποὺ κοιμοῦνται.

Εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη νὰ σὰς συστή-σω πὺς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πηγαίνετε νὰ κοιμηθῆτε χωρὶς νὰ καθαρῶξετε τὸ πρόσωπόν σας ἀπὸ κάθε μακιγιάζ, χω-ρὶς νὰ ἔχετε πλύνει τὸ πρόσωπό σας μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ σαποῦνι, γιὰ νὰ μπο-ρῇ τὸ δέμα ν' ἀναπνεύσῃ ;

✦✦✦

Τὸ συνάχι τῶν μωρῶν

Τὸ συνάχι εἶναι τὸ μεγαλύτερον κακὸ αὐ-τῆς τῆς ἐποχῆς. Τὶς περισσότερες φορές τὸ παιδί συνάχνεται, γιὰτὶ τὸ δώματι δὲν ζε-σταίνεται καλὰ ἢ γιὰτὶ εἶναι πολὺ ζεστὸ.

Οἱ δύο κυριώτερες αἰτίες τοῦ συνάχου εἶ-ναι τὸ βρεγνίμα παπουτῶν καὶ τὰ ρεῦματα. Ὅταν τὸ παιδί ἐκτὸ πάντοτε τὰ πόδια του ζεσταὶ καὶ στεγνᾷ, ἀντέχει πολὺ στὸ κρύωμα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέχωμε πολὺ. Νὰ δῶ-μὲ συχνὰ σὲ ποῖα κατὰστάσι βρίσκονται τὰ παπουτῖα των. Οἱ μᾶλινες κάλτσες εἶναι ἀπαραίτητες. Ὑατέρα ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ εἶ-ναι νὰ ἀλλάζωμε κάλτσες καὶ παπουτῖα.

Στὸ σπiti πρέπει νὰ ἀποφεύγωμε τίς ἀνοι-χτές παντούφλες. Αὐτὸ εἶναι σπουδαία προ-φύλαξις.

Τὰ ρεῦματα εἶναι πολὺ πρὸ ἐπικίνδυνα ἀπὸ τὸ γερὸν κρύον. Ὅταν τὸ παιδί εἶναι καλὰ σκε-πασμένο, μπορεῖ χωρὶς κανένα φῶδον νὰ με-νῇ σὲ δώματι μὲ παρόθυρον ἀνοικτὸ. Ἐνῶ θὰ εἶναι ἐκτεθειμένο στὸν ἀεράν ἓνα γε-ρὸν συνάχι, ἐὰν βρεθῇ κατὰ τὸν ἑνὸς δι-ωμάτιου ζεστοῦ καὶ ἐνὸς κρύου, στὸ πέρασμα ἀπὸ τὸν ἑνὸς στὸν ἄλλον.

Τὸ συνάχι, πάντα κυριαρχεῖ καὶ ἐνοχλη-τικὸ γιὰ τὰ παιδιὰ, καταντὰ ἀφόρητο στὰ μω-ρά. Κουράζεται ὡς ποὺ νὰ θλάσῃ.

Πολλὲς φορές ἡ ἀρεσις τοῦ κόβεται ἀπὸ τὸ συνάχι καὶ τὸ μωρὸ μὲ κανένα τρόπο δὲν θέλει νὰ φάῃ.

Οἱ τίτες στενοχωρεῖς καὶ στὸν ὕπνο. Ὅταν τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ νὰ τοῦ βάξετε στὰ ρουθούνια τοῦ λίγες σταγόνες λαοῦ.

Τὸ παιδί πνίγεται καὶ ζυπνᾷ, ζεποῦντας σὲ δυνατὰ κλύματα. Στὸν ὕπνο, ροχαλίζει καὶ ἀναπνεῖ μὲ δυσκολία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ζοπλῶνετε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΟΛΙΓΗ ΣΚΟΝΗ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΟΣ ΜΠΕΛΛΟΝΙ

— Πιναίνετε στον κήπο να πάρετε λίγον αέρα. Είπε τόσο γλυκεία η ανοιχτή ελπίδα, ο άριστος προσπαθώντας να ξεπλύνει καλύτερα στην πολυθρόνα. Δεν είχε ανάγκη να μένε στη νύχτα, όπου ο ήλιος φοβάται να μη. Πιναίνετε λίγο στον κήπο....

— Μα τι λές, καλέ! Μας άρέσει να μένουμε εδώ, μαζί σου. Δεν είναι αλήθεια, Κορράδος; είπε η 'Ιουλία καθώς ακουμπούσε το ένα χέρι στον ώμο του νεαρού κουνιάδου της που στεκόταν ορθός σιμά της.

— Κορράδος, ένα ώραίο παιδί είκοσι χρονών, λεπτός και κομψός, δεν είπε λέξη. Έξαμογέλασε μονάχα, κυττώντας τον άρρωστον αδελφόν του.

— Άκού το θέλεις, θα πούμε... είπε.

— Ναι, ναι, να πιάς. Άν μου χρειαστεί τίποτα θα φωνάξω την υπηρέτρια. Οι δύο κουνιάδοι, ο άδελφός και η γυναίκα του άρρωστου, άπεμακρύνθησαν σιωπηλά. Τη στιγμή όμως που έπρόκειτο να βγούν στον κήπο, η 'Ιουλία κοινοστάματσε.

— Εφώναζε; είπε.

— Όχι. Σού φάνηκε; Δεν εφώναζε κανείς.... Σήμερα είναι καλύτερα, πολύ καλύτερα.

— Όταν βγήκαν στον κήπο εσάθησαν πάλι και άνάσταν βαθεία το άνοιξιτικό άεράκι που κατέβαινε από το βουνό, φέρνοντας το άρωμα των πρώτων λουλουδιών. Ίστερα έπροχώρησαν σε μίαν ίσκιωμένη όδω που χανόνταν μέσα στην προσιάνδα.

— Επρωκορούσαν άργά, άμυλτοι, σαν να παρακολουθούσε ο καθένας μία δική του σκέψη.

— Ήταν πέντε χρόνια που η 'Ιουλία είχε παντρευτεί τον άδελφόν του Κορράδου και ζούσαν μαζί και οι τρεις στην καταπαράνη έκεινη γαλήνη.

— Ο άντρας της 'Ιουλίας, ο Γιώργης είχε τραυματισθεί βαρεία στον πόλεμο. Ένα θραύσμα όβιδος του σφηνώθηκε σ' ένα πλευρόν και τού άνοιξε πληγή. Με την βοήθεια της έπιστήμης γλύτωσε. Τρέλλα έρωτεύθηκε με την 'Ιουλία ένομισε πως θα γινόταν όλοένα καλά αν την έκανε γυναίκα του, κάνοντας μίαν ψαυτή ζωή οικογενειακή.

— Τους πρώτους μήνες, μετά τον γάμο, τα νέα του έβριάζονταν και η ύγεια του έκαλύτερεσε διαρκώς. Έπειτα όμως, ζανικά, έκτεροτέρωσε πάλι. Το μικρό άφου έμεινε λίγο καιρό κοιμώμενο, άρχισε πάλι να τού τριπνέ τα όσθια, και υπέκυψε τον άρρωστον να ζή διαρκώς ζαλισμένος σε μία μεγάλη πολυθρόνα με ρόδες, τελείως άκίνητος.

— Σε τίποτα δεν ώφέλησαν οι περιπολίες της 'Ιουλίας, που έθυσιασε τα καλύτερα χρόνια της ζωής της προς χάριν του, ούτε η στοργή του άδελφού του, που έμενε διαρκώς σιμά του για να τού κάνει συντροφιά.

— Όμορφη, ώραιότατη μάλιστα, γεμάτη ύγεια και όρμη, άσισε τα ώραιότερα της άνεια να οδύσων και άρνιθκε όλες τις άπολαύσεις της ζωής, για το καθέκον, που την άνάγκαζε να μείνη σιμά στον άρρωστον άντρα της και να τον παρηγορή.

— Ίως, το άνοιξιτικό έκεινο άπομεσήμερο, οι δύο κουνιάδοι, περπατώντας ο ένας δίπλα στον άλλον, είχαν τη σκέψη τους σ' αυτόν που έδωκε σιγά-σιγά, έκει πάνω, στο σκεπτικό του δωματίου.

— Ο κήπος ήταν γεμάτος από μυρμιώδες ψιθύρους και άρώματα. Έδώ κ' έκει, στην προσιάνδα, είχαν άρχισει ν' άνοιγουν τα πρώτα μπουμπούκια των ρόδων. Μία πεταλούδα σκόκινε από ένα θάμνο και άρχισε να πετάει έδώ κ' έκει, άναποφασίστη.

— Οι δύο κουνιάδοι έπροχωρούσαν άμυλτοι, με το βλέμμα καρφωμένο στις άκ-

ές τους πού, καθώς έφεταν στη γη μακρύνε και παραμορφωμένες, έφαινοντο σαν άγκαλιασμένες.

— Γιατί είσαι τόσο σκεπτικός και άμυλτος; Τι έχεις; έρώτησεν η 'Ιουλία, για να διακόψη τη σιγή.

— Ό άλλος ζανιάστηκε.

— Κοιτούσα τις σκιές μας, είπε. Τι άστείες πού είναι....

— Και δεν έσώκω τα μάτια. Η 'Ιουλία, δίχως να προσέθρη τίποτε έκοιτάζε κ' ατύχη τις σκιές και, άναίθτητα σκεδόν, άπεμακρύνθηκε λιγάκι άπ' τον κουνιά-

δο της, σαν νάθελε ν' άποφύγη ένα αλθινό άγκαλίσμα. Αυτό τους έκανε να γελάσουν.

— Γιατί γελάς; ρώτησε αυτή, προσπαθώντας να κρύψη το πρόσωπο.

— Και σύ γελάς! Φαίνεται πως έκάναμε την ίδια σκέψη.

— Η 'Ιουλία περπατούσε άργά, κουρασμένα σαν να την είχαν εγκαταλείψει από καιρό τα νέα.

— Ο Κορράδος της έρωιζε μία λοθήμια και για πρώτη φορά είδε την κουνιάδα του με μίαν έκτορα πολυ διασηρετική από την συνείδησήν. Την είδε πως άνοιγόκλεινε τα μάτια συχνά, σαν να ήθελε να κοιτάξη μακριά, και, δίχως να ξέρη το γιατί, έννοιωσε κάποια ταχακή. Είθε το ύγρο και σαρκώδη χέλι της, να διαγράφωνται κάτω άπ' τη λεπτή γραμμή της μύτης, δέκνουν το ατύχη της πίσω άπ' την πυκνή μάζα των μαλλιών και δεν είχε το θάρρος να κοιτάξη βαθεία στην ψυχή του για να μάξη τι ήταν έκεινη ή φλόγα που τούκαυε τον λαμό, τού στέγγυνε τα χέλια. Και φοβήθηκε.

— Είμαι κουρασμένη, έκανε η 'Ιουλία άκουμπώντας στο μπράτσο του.

— Θέλεις να γυρίσουμε;

— Όχι. Άς καθήσουμε λιγάκι έδώ, σ' αυτόν τον πάγκο.

— Έκάθισαν σ' ένα ξύλινο παγκάκι. Το άεράκι έβριζε στα φύλλα, φέρνοντας από μακριά το άρωμα κάποιων λουλουδιών. Άθελα σκεδόν, σαν σε άνειρο, ο Κορράδος πήρε ένα χέρι της κουνιάδας του και το κράτσε στή δικά του.

— Καθμένη 'Ιουλία! είπε. Είσαι κουρασμένη, α; ... Βέβαια, θα είσαι πολυ κουρασμένη!....

— Είμαι δυστυχισμένη, έκανε αυτή σαν να μιλούσε μόνη της. Αυτή ή άνοιξη με κάνει να ύποφερω. Όταν περνά σιμά στις τριαντάφυλλες, το άρωμά τους με ζαλίζει, και κάποτε νομίζω πως γίνομαι κ' εγώ τριαντάφυλλο. Είναι πολυ παράξενο.... Δεν τόχω ζανιάστικον ως τώρα!

— Και άνοιγόκλεινε τα βλέφαρα, καθώς μιλούσε, σαν να ύπέφερε πραγματικά.

— Είναι πραγματικό μαρτύριο ή ζωή που κάνεις, δίχως την παραμικρή χαρά, όλη γεμάτη πίκρες! είπε ο Κορράδος, καθώς της χάιδεσε το χέρι. Καθμένη 'Ιουλία, θα ύποφερης πολυ φαντάζομαι!....

— Και όμως βρίσκεται τόση χαρά στον κόπο. Είναι τα λουλούδια και τόσα άλλα ώραία πράγματα, άπαγορευμένα όμως σ' έμάς!

— Ο Κορράδος προσέπαθησε να την παρηγορή. Μιλούσε σιγά, τόσο σιμά στο πρόσωπό της, που αυτή αισθανόνταν τη

θερμή του πνοή σκεδόν στο στόμα.

— Σε μία στιγμή σιγής η 'Ιουλία έσώκωσε το κεφάλι κ' έκάρφωσε το βλέμμα της στα γαλανά, τα όλοφύετα μάτια του κουνιάδου της.

— Τότε ο Κορράδος, σαν να τον έσπρωχνε μία δύναμη άνωτερη από τη δική του άρπαζε ζανικά την γυναίκα και, δίχως να την βλέπη γιατί είχε τα μάτια κλειστά, έννοιωσε το στόμα της άπάνω στο δικό του, και τα ύγρο της χέλι, τα θερμά, να τού προσφέρωνται τρέμοντα.

— Ένόμισε πως έμπαινε, για πρώτη φο-

ΤΟ ΜΕΓΑ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

(Νόμος 2 Νοεμβρίου 1935, άρ. 4 Έφημερις Κυβερνήσεως 321).

ΚΑΗΡΩΣΙΣ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΕΡΔΗ : 4.150.000

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΕΙΝΑΙ :

— Το καταφύγιον των άστέγων.

— Η σωτηρία των πτωχών, τους όποιους ιδιαιτέρως εύνοι.

— Ο προστάτης των έργων, των υπαλλήλων, των επαγγελματιών, των προσφύγων, των άπροστατευτων εις τών αγώνων της ζωής.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

εστέγγαζεν έως τώρα ύπέρ τας 100 ΠΤΩΧΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

— Πτωχή κορίτσια του λαού έξησφάλισαν την προίκα των με σπιτί του Λαχείου των Συντακτών, Οικογενειαρχαί ύπέρ εξωσιν έστέγγαζον εις σπιτί των συντακτών.

— Άρραβωνισμένοι έλυσαν το κοιμητήριο στον ώμο του.

— Τι έκάναν! έβριζαν μετά. Τι έκαναν! Δεν έπρεπε να έμπνησθης τις αισθήσεις μου! Ήταν κοιμημένοι τόσο καιρό οι καήμενοι οι αισθήσεις μου.

— Έργάται, τεχνίται, επαγγελματίαι άπέκτησαν εισόδημα από σπιτί των συντακτών.

— Υπάλληλοι έγιναν άφεντια με το κέρδος ενός σπιτιού των συντακτών.

— Άδελφοί επάντρεψαν άδελφές με σπιτί του Λαχείου των Συντακτών.

— Όρφανά άποκατεστάθησαν με σπιτί του Λαχείου των Συντακτών.

— Ά ζωντανή ιστορία του ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ είναι γεμάτη από παραδείγματα ευεργεσίας προς πτωχούς και άποστατευτους νέους, προς άπόρους και έρρανάς νέας, προς άναξιοπαθείσας οικογενείας.

ΕΡΓΑΤΑΙ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ, ΠΡΟΣΦΥΤΕΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΙ ΜΕ 50 ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΕΣΦΑΙΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΣΑΣ.

ΠΡΟΣΟΧΗ. Κρατείτε τους λαχνούς σας εν άσφαλειά και εις καλήν κατάστασιν, διότι φέρουν συνθηματικά διακριτικά σημεία προς έλεγχον της γνησιότητος των.

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΗΡΟΥΝΤΑΙ

(Η ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ)

Το Χριστουγεννιάτικο φύλλον «ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ»

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

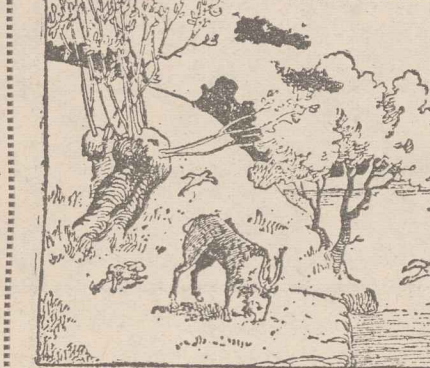
Συνταγή βερμούτ

Ήμπορείτε να κατασκευάσετε σπιτί σας ένα πρώτης τάξεως βερμούτ, ως έξης:

Παίρνετε 60 γραμμάρια καθαρού οινόπνευστος 95 βαθμών, εις το όποιον προσθέτετε 8 γραμμάρια εσέντσα από διάφορα φρούτα, δύο κομμάτια πορτοκαλοφλούδας, μήκους δύο εκατοστών και πάχους ενός, τρία ξηρά γαρύφαλα, ένα κομμάτι κανέλας, και ένα μικρό κομμάτι ζενταϊνάς. Όλα αυτά τα άφινετε μαζί επί πέντε ημέρες και από καιρού εις καιρόν τα ταράξετε. Έπειτα προσθέτετε μίαν ποσότητα άσπρου κρασιού και τα άφινετε επί πέντε ακόμη ημέρας.

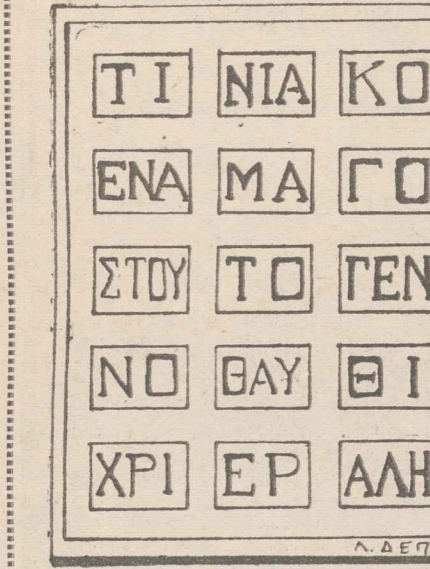
Μετά προσθέτετε μίαν όκάν κρασί άσπρο ή και όλιγώτερον και 60 γραμμάρια ζάχαρον και τα παράξετε καλά, μέχρι όπου λύσση ή ζάχαρις. Έπειτα τα φιλτράρετε μέσσω χαρτί και έχετε ένα πρώτης τάξεως βερμούτ, το χρώμα του όποίου εξαρτάται πάντοτε από το χρώμα του κρασιού. Έπειτα, ήμπορείτε να το διορθώσετε μόνοι σας κατ' άρέσκειαν, εδώντας περισσότερη ζάχαριν ή προσθέτοντας κατ' άνάγκην περισσότερα από τα άλλα όλικά, τα όποια προηγουμένως έβαλεν εντός του κρασιού. Το κρασί πρέπει να είναι άγνόν, ποτέ κατώτερον των 11 βαθμών. Και αν είναι πολυ γλυκόν, τότε άπαραίτητος όλιγώστευτε την ποσότητα της ζαχαρώσεως.

Μαγική εικών

Η έρμηική αυτή τοποθεσία είναι πλουσιωτάτη σε κυνήγια και γι' αυτό συχνά την επόκεικτονται κυνηγοί. Μήπως διακρίνετε πού είναι;

Κρυπτογραφικόν

Με τις παραπάνω συλλαβές σχηματίζεται μία φράσις που θα εύχαριστήση Ι διαπύρας τους αναγνώστες μας. (Αποστολέις : Α. Λεπτόλας)

Σταυρωτά λέξεις

(Η λύσις τού ύπ' άρ. 10 προβλήματος)

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
- 1. Λήδα — Δίωρα.
- 2. Έρις — Ιωύς.
- 3. Ίω — Ίων — Ρό
- 4. Άσμο — Ήμας.
- 5. Θριξ — Μύψ.
- 6. Ρό — Ήδω — Τά.
- 7. Άγδρ — Ίκωρ.
- 8. Σανά — Άννα.

- ΚΑΕΤΟΣ
- 1. Λεία — Θράξ.
- 2. Ήρις — Ρόγα.
- 3. Δι — Μολ — Άν.
- 4. Άσία — Σπρά.
- 5. Διην — Μυία.
- 6. Ώς — Μου — ΧΝ.
- 7. Μωρά — Ώτων.
- 8. Άσος — Ψορά.

Κηλίδες νερού

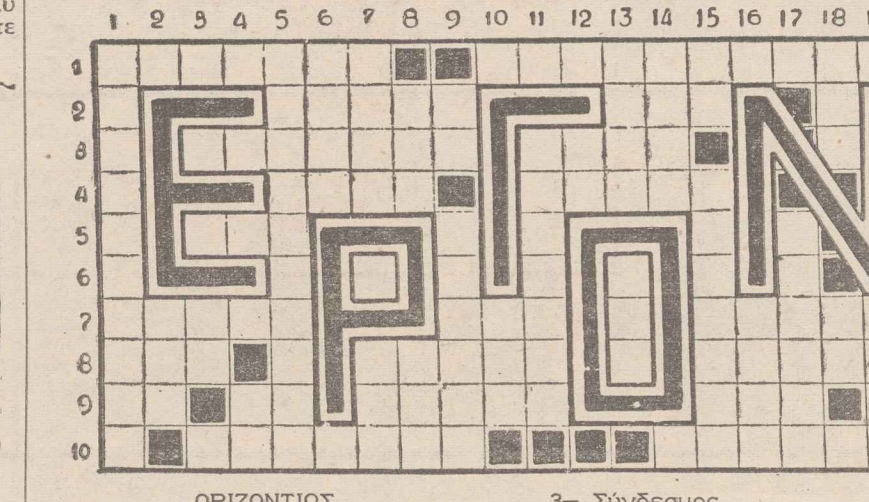
Εις ένα έπιπλόν που διατηρείται εις καλήν κατάστασιν και εινε εις μέρος έμφανές ή εις το παρκέτο μιάς σάλας, ή παραμικρή σταγών ύδατος ήμπορεί να προκαλέση κηλίδας, που θα στενωχόρησιν άσφαλώς την νοικοκυράν. Η κηλίδα αυτή, που μένει έπ' άπειρον εάν πέση επάνω της όλιγη σκόνη, ήμπορεί να εξαλειφθί κατά τών έξης εύκολον τρόπον : παίρνετε όλιγον κίτρινο κερί, εις το όποιον προσθέτετε όλιγον λάδι της έλίας και τα άναλύετε με μπαίν-μαρι. Όταν λύσσουν καλά τα άφινετε να κρύωσουν επί μίαν ώραν. Έπειτα να αυτό το μίγμα άλείφετε το μέρος εις το όποιον έγινε ή κηλίς. Τέλος, διά να δώσετε την στιλνότητα που έχει όλον το έπιπλόν τρίβετε καλά με ένα κομμάτι ύφασμα, κατ' προτίμησιν βαμβάκερον.

Κηλίδες κρασιού

Κηλίδες από μαύρο κρασί σε άσπρο τραπεζομάνηλο ή πετσέτα, δεν εινε πολυ δύσκολο να θγούν, άρκεί να μη το άφήσουμε να στεγνώση, αλλά να το πλύνουμε άμέσως με σαπουνάδα ή άλυσίδα, ή με διάλυσιν ποτάσας. Όταν ή κηλίδα αυτή εινε της προηγούμενης ημέρας τότε εξαλείφεται μόνον με την διάλυσιν ποτάσας.

— Υπάρχουν όμως και χρωματιστά ύφασματα, τα όποια ξεθάφουν εάν τα πλύνουμε με την διάλυσιν αυτήν. Τότε καταφεύγουμε εις μίαν άλλην μέθοδον άπλουστάτην και πολυ πρακτικήν. Το μέρος όπου έγινε ή κηλίδα το έρέχουμε με άσπρο κρασί, που έχει την ιδιότητα να προκαλή την διάλυσιν του πρώτου. Έπειτα πλένουμε με μίαν έλαφράν σαπουνάδα, και αυτό άρκεί, όταν τα ίχνη του πρώτου κρασιού δεν εξαφανισθώσαν τελείως μετά την εξάτμισιν του δευτέρου.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1— Λατίνος Ποιητής — Βασιλεύς της Αιγύπτου.
- 2— Βασίλισσα της Σπάρτης. — Σύνθετος εις τας παραπομπάς.
- 3— Μέσον μεταφοράς. — Να γιατί πίνω και....
- 4— Θεοσαλικό βουνό.
- 5— Λέγεται επί δυοσμοίας.
- 6— Πτηνόν. — Προσ. άντινύμια. — Ό ρεκτικόν συμπλήρωμα φαγητού.
- 7— Εκοιμήθη γυνών. — Χρήσιμον εις τους γλύπτας.
- 8— Άναφορικόν. — Άνθρ. — Όλοι την θαυμάζουν. — Άρθρον. — Άπό την λέξιν Κίωλος.
- 9— Όχι πεζός. — Όλγοι την τρέφουν.

ΚΑΕΤΟΣ

- 1— Ρωσικός αυτοκράτωρ.
- 2— Μόλις έπιμερίσθη.

ΑΠ. ΣΤ. ΚΛΕΙΟΠΕΤΡΑΚΗΣ

Άπολύμαναις δωματίου

Διά να καθαρίσετε τόν άέρα ενός δωματίου που μυρίζει από την ύγρασιαν ή έπειδή μένει πολύν καιρόν κλειστό, δεν είναι άνάγκη να καταφύγετε εις το άπολυμαντήριο, ούτε να άφήσετε τα παρφόρα του δωματίου επί πολυ άνοικτά, πράγμα κάθε άλλο παρά εύάριστον τώρα τών χειμώνων. Παίρνετε, άπλουστάτα μίαν μπουκάλα με πολυ πλαστό σόμα και έσάξετε εντός αυτής ένα κομμάτι άμμονιακού άλατος και όλιγον άλκοολ της λεβάντας. Και τα δύο αυτά εύρίσκονται εις τας φαρμακείας. Την φιάλην την τοποθετείτε εις το μέρος του δωματίου, ό άήρ του όποιου μετ' όλιγον παίρνει ένα πολυ εύάριστον άρωμα και άπολυμαίνεται καλά.

Καθαρισμός του νίκελ

Προκειμένου να καθαρίσετε νικέλινά άντικείμενα, καταφεύγετε εις την έξην άπλουστάτην μέθοδον: Βρέξετε τας κηλίδας της σκουριές με λίπος λυωμένον ή με λάδι και μετά παρέλθουσιν μερικόν ήμερών το τρίβετε με ένα κομμάτι ύφασμα έρεγμένον με άμμονιακόν. Εάν οι κηλίδες έπιμένουν τας έρέχετε με σπρίτο του άλλου και τας τρίβετε άμέσως με ένα μάλλινον ύφασμα. Τέλος, καθαρίζετε το άντικείμενον με πρόσωπον. Εάν και τότε οι κηλίδες δεν εξαφανισθώσαν, τότε σημαίνει ότι ή σκουρία έχει προχωρήσει πολυ και πρέπει να δώσετε το άντικείμενον προς καθαρίσμα εις ειδικόν τεχνίτην.

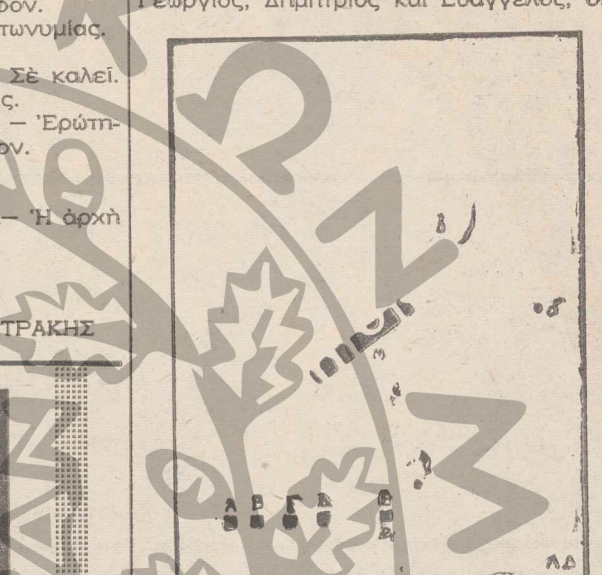
Τα κουτιά του γλυκού

Πριν άδειάσετε το γλυκό μέσα στο κουτί του κόβετε ένα στρογγυλό άσπρο χαρτί στο όποιον γράφετε το όνομα του γλυκού σας.

Γεμίζετε το κουτί και βουτάτε μέσα στο άσπράδι ενός αυγού το χαρτί. Πάζετε το κουτί. Η θερμότης του γλυκού θα στεγνώση το χαρτί και θα γίνει χαρόν και στερεό. Κόλλειται έτσι πάνω σε γυαλί ή τενεκέ, και το γλυκό διατηρείται θαυμάσια χωρίς να ζαχαρώνη.

Οί πέντε έργάται

Οί 5 έργάται : Άρσιειδης, Βασιλς, Γεώργιος, Δημήτριος και Εύάγγελος, οι

όποιο άντιπροσωπεύονται εις την εκόνα μας με τα ψηφία Α. Β. Γ. Δ. Ε. δεν είχαν τας αυτές πολιτικές ίδεας, γι' αυτό ήταν πάντα θυμωμένοι και ποτέ δεν μιλούσαν ο ένας στον άλλον.

Σαν να μην άρκοισε αυτό, οι 5 έργάται μας, άπεφυναν και τας συναντήσεις γι' αυτήν την αϊτίαν τα σπία των πόνων δούν το δυνατόν μακριά το ένα του άλλου.

Τα έργαλεία των όμως, τα άφιναν πάντα στο ίδιο μέρος. Ήταν άπ' όπου περνούσαν κάθε βράδυ την πύκνον από σπία των. Αυτό ές, το καθύπευον πάντα δικίως να μεράσι ποτέ ο ένας από τών έργων του άλλου.

Ο Εύάγγελος (Ε) είχε το σπία του δίπλα στο μέρος όπου ειργάζετο, αυτό όμως δεν τόν ήμπούζε δίλου να πηγαίνη όπως και οι άλλοι συνάδελφοι του τα έργαλεία του εις το μέρος (Μ).

Ποιοι εινε λοιπόν οι πέντε ατύχοι δρέμοι, οι όποιοι φεύγουν από το Α. Β. Γ. Δ. περνούον από την τοποθεσίαν (Η) και καταλήγουν ο καθ' ένας εις το σπία του καθενός, α. β. γ. δ. ε. :

